

รายงาน

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๑

ระหว่างวันที่ ๑๓ – ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑

ณ เมืองเคปทาวน์ สาธารณรัฐแอฟริกาใต้

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (The Association of Secretaries General of Parliaments – ASGP) ประจำปี ๒๕๕๑ จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๑๔ – ๑๘ เมษายน ๒๕๕๑ ณ เมืองเคปทาวน์ สาธารณรัฐแอฟริกาใต้ โดยมีผู้เข้าร่วมการประชุมฯ ทั้งสิ้น จำนวน ๑๖๑ คน จากประเทศสมาชิก ๘๖ ประเทศ ในการประชุมครั้งนี้มีนาย Anders Forsberg ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภาและเลขาธิการรัฐสภาสวีเดนเป็นประธาน โดยมีคณะผู้แทนไทยจำนวน ๔ คน เข้าร่วมประชุม คือ

๑. นายพิฑูร พุ่มหิรัญ - เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- สมาชิกสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
- หัวหน้าคณะผู้แทนไทย
๒. นายสมพล วัฒนพันธ์ุ - รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- สมาชิกสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
- ผู้แทนไทย
๓. นางสมนฤทัย อักษรมัต - ผู้อำนวยการกลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและ
สมาคมเลขาธิการรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
- เลขานุการคณะผู้แทนไทย
๔. นางสาวนิรันดร์ สังข์โต - เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ๕
กลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
- ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนไทย

กำหนดการและหัวข้อการประชุม

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๑ มีระยะเวลา ๕ วัน คือระหว่างวันที่ ๑๔ – ๑๘ เมษายน ๒๕๕๑ โดยมีกำหนดการและหัวข้อการประชุมฯ ดังนี้

วันจันทร์ที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๑

ช่วงเช้า

- เวลา ๐๕.๐๐ นาฬิกา - การประชุมคณะกรรมการบริหาร
- เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา - เปิดการประชุม
- การพิจารณาระเบียบวาระการประชุม
- แนะนำสมาชิกใหม่
- กล่าวต้อนรับและการนำเสนอระบบงานรัฐสภาของสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ โดยนาย Zingile A. Dingani เลขานุการรัฐสภาแอฟริกาใต้

ช่วงบ่าย

- เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา - การอภิปรายทั่วไป เรื่อง “งานของคณะกรรมการของรัฐสภา” (The work of parliamentary committees) ดำเนินการอภิปรายโดย นาย Anders Forsberg ประธานสมาคมเลขานุการรัฐสภาและเลขานุการรัฐสภาสวีเดน โดยมีผู้ร่วมอภิปรายในหัวข้อย่อยต่างๆ ด้วย ดังนี้
- (๑) “การพัฒนาของคณะกรรมการในรัฐสภาสวีเดน” (Development of the work of committees in the Swedish Parliament) โดย นาย Anders Forsberg ประธานสมาคมเลขานุการรัฐสภาและเลขานุการรัฐสภาสวีเดน
- (๒) “บทบาทของคณะกรรมการของรัฐสภาในการฉลองครบรอบ ๒๐ ปีของระบบคณะกรรมการสมัยใหม่ของสภาผู้แทนราษฎรออสเตรเลีย” (The role of parliamentary committees in the light of the twentieth anniversary of the Australian House of Representatives modern committee system) โดย นาย Ian Harris อดีตประธานสมาคมเลขานุการรัฐสภาและเลขานุการสภาผู้แทนราษฎรออสเตรเลีย
- (๓) “วิธีการทำงานของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรอุรุกวัย” (Working methods of committees in the House of Representatives of Uruguay) โดย นาย Jose Pedro Montero เลขานุการสภาผู้แทนราษฎรอุรุกวัย

(๔) “ข้อบังคับของการทำหน้าที่ของคณะกรรมการธิการสภาผู้แทนราษฎรโปแลนด์” (The rules of functioning of Polish Sejm committees) โดย นาง Wanda Fidelus-Ninkiewicz เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรโปแลนด์

วันอังคารที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๑

ช่วงเช้า

เวลา ๐๕.๐๐ นาฬิกา

- การประชุมคณะกรรมการบริหาร

เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

- การนำเสนอคำตอบของแบบสอบถามเรื่อง“อำนาจอิสระของรัฐสภา” (Presentation of the responses to a questionnaire about autonomy of Parliaments) โดย นาย Alain Delcamp เลขาธิการวุฒิสภาฝรั่งเศส

- การนำเสนอประเด็นอภิปรายเรื่อง “การปฏิรูปรัฐสภาโปรตุเกส : ปัญหาและความก้าวหน้า” (Reform of the Portuguese Parliament : problems and progress) โดย นาง Adelina Sá Carvalho เลขาธิการรัฐสภาโปรตุเกส

- การนำเสนอประเด็นอภิปรายเรื่อง “กรณีตัวอย่างของสิทธิของเสียงข้างน้อยในรัฐสภาที่ได้รับการพัฒนา : ข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนี” (An example of well developed parliamentary minority rights : the rules of procedure of the German Bundestag) โดย นาย Ulrich Schöler รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนี

ช่วงบ่าย

เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา

- การนำเสนอกิจกรรมต่างๆ ของสหภาพรัฐสภาในปัจจุบัน โดย นาย Martin Chungong

- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “บทบาทของสมาชิกรัฐสภาที่ไม่มีตำแหน่งในรัฐบาล” (The role of backbencher) โดย นาย Douglas Millar ผู้ช่วยเลขาธิการสภาสามัญแห่งราชอาณาจักร

- “การเข้าร่วมในกระบวนการนิติบัญญัติขององค์กรภาคเอกชน (เอ็นจีโอ) ในตุรกี” (Participation in the legislative process of the NGOs in Turkey) โดย นาย Ali Osman Koca เลขานุการรัฐสภาตุรกี
- ข้อเสนอจากคณะกรรมการบริหารภายใต้ข้อบังคับข้อ ๓๐ (๕) การพักสิทธิในการออกเสียงลงคะแนนและการลงเลือกตั้งสำหรับสมาชิก ASGP ที่มีได้ชำระค่าบำรุงสมาคมฯ อย่างน้อย ๓ ปี

วันพุธที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๑

เยี่ยมชมรัฐสภาและทัศนศึกษาโรงงานผลิตไวน์ ที่ Stellenbosch

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๑

ช่วงเช้า

- เวลา ๐๕.๐๐ นาฬิกา - การประชุมคณะกรรมการบริหาร
- ช่วงเช้าการประชุมจัดขึ้นสำหรับการนำเสนอประเด็นปัญหาต่างๆ โดยสมาชิกจากภูมิภาคแอฟริกา
- เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา - การนำเสนอโดย นาย Murumba Werunga เลขานุการรัฐสภาภูมิภาคแอฟริกา
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “บทบาทของคณะกรรมการธิการของรัฐสภาและผลกระทบของคณะกรรมการที่มีต่อกระบวนการงบประมาณในภูมิภาคของชุมชนการพัฒนาแห่งแอฟริกาตอนใต้” (The role of parliamentary committees and their impact on the budget process in the Southern African Development Community Region) โดย นาย Austin Zvoma เลขานุการรัฐสภาซิมบับเว
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “สิ่งท้าทายในการบริหารงานด้านรัฐสภาในประเทศภูมิภาคแอฟริกา : กรณีของแอลจีเรีย” (The challenges of parliamentary administration in African countries : the case of Algeria) โดย นาย Hafnaoui Amrani รองประธานสมาคมเลขานุการรัฐสภาและเลขานุการสภาที่ปรึกษาแห่งชาติแอลจีเรีย

- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “เครือข่ายแอฟริกา สำหรับเจ้าหน้าที่รัฐสภา” (The African Network of Parliamentary Staff) โดย นาย Brissi Lucas Guehi เลขานุการรัฐสภาโกตดิวัวร์
- หมดกำหนดเวลาการเสนอชื่อผู้ลงสมัครชิงตำแหน่ง กรรมการบริหาร

เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา

ช่วงบ่าย

- การอภิปรายทั่วไป เรื่อง “รัฐสภาในฐานะผู้สร้างสันติภาพในประเทศที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้ง” (Parliaments as peacebuilders in conflict-affected countries) ดำเนินการอภิปรายโดย นาย Ian Harris อดีตประธานสมาคมเลขานุการรัฐสภาและเลขานุการสภาผู้แทนราษฎรออสเตรเลีย
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การขับออกจากตำแหน่ง : ยังคงเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้อง? การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเมื่อเร็วๆ นี้ ในนอร์เวย์” (Impeachment: still a relevant institution? Recent changes in Norway) โดย นาย Hans Brattestå เลขานุการรัฐสภานอร์เวย์

เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา

วันศุกร์ที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๑

ช่วงเช้า

- การประชุมคณะกรรมการบริหาร
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การส่งเสริมการแลกเปลี่ยนระหว่างสำนักงานเลขานุการรัฐสภาในยุคโลกาภิวัตน์” (Promotion of exchanges between parliamentary secretariats in the global era) โดย นาย Tae-Rang Kim เลขานุการรัฐสภาเกาหลี
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “รัฐสภากับกฎหมายคุ้มครองการรักษาความลับ” (Parliaments and privacy legislation) โดย นาง Jacqueline Biesheuvel-Vermeijden เลขานุการสภาผู้แทนราษฎรเนเธอร์แลนด์

เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การปรับปรุงสถาบันต่างๆ ของสาธารณรัฐที่ห้า” (The revision of the institutions of the Fifth Republic) โดย นาย Xavier Roques เลขาธิการฝ่ายบริหาร สภาผู้แทนราษฎรฝรั่งเศส
- การนำเสนอรายงานรัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์โลก ปี ๒๕๕๑ (The World e-Parliament Report 2008) โดย นาย Gherardo Casini (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของรัฐสภาโลก)
- ข้อซักถามเกี่ยวกับการบริหารงานและการเงินของสมาคมฯ
- การพิจารณาร่างระเบียบวาระสำหรับการประชุมครั้งถัดไป (การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๑ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส)
- ปิดการประชุม

สมาชิกใหม่ของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

ในการประชุม ASGP ครั้งนี้ นาย Anders Forsberg ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภาและประธานในการประชุมฯ ได้กล่าวแนะนำและกล่าวต้อนรับสมาชิกใหม่ของสมาคมเลขาธิการรัฐสภาจำนวน ๒๕ คน คือ

๑. นาย Adrian Hayes	เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเกรเนดา
(ประเทศนี้เข้าเป็นสมาชิก ASGP ครั้งนี้เป็นครั้งแรก)
๒. นาย Nikolas Stefanou	เลขาธิการรัฐสภากรีซ
(แทน นาย George Karabatzos)
๓. นาย V.K. Agnihotri	เลขาธิการราชยสภาอินเดีย
(แทน นาย Yogendra Narain)
๔. นาย Masafumi Hashimoto	รองเลขาธิการวุฒิสภาญี่ปุ่น
(แทน นาย Mikio Obata ซึ่งขณะนี้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการวุฒิสภา)
๕. นาง Roosme Hamzah	เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมาเลเซีย
(แทน นาย Mahmood Bin Adam)
๖. นาง Mary Harris	เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรนิวซีแลนด์
(แทน นาย David McGee)

๗. นาย Titu Gheorghiof เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร โรมาเนีย
(แทน นาง Georgeta Ionescu)
๘. นาง Fatou Banel Sow Gueye เลขานุการวุฒิสภาเซเนกัล
(วุฒิสภาเซเนกัลเข้าเป็นสมาชิก ASGP ครั้งนี้เป็นครั้งแรก)
๙. นาง Marie-Nella Azemia เลขานุการรัฐสภาเซเชลส์
(ประเทศนี้เข้าเป็นสมาชิก ASGP ครั้งนี้เป็นครั้งแรก)
๑๐. นางสาว Lulama Lorraine Matyolo-Dube เลขานุการวุฒิสภาแอฟริกาใต้
(วุฒิสภาแอฟริกาใต้เข้าเป็นสมาชิก ASGP ครั้งนี้เป็นครั้งแรก)
๑๑. นาย Michael Coetzee รองเลขานุการรัฐสภาแอฟริกาใต้
๑๒. นาย Dhammika Dasanayake รองเลขานุการรัฐสภาศรีลังกา
๑๓. นาย João Rui Amaral เลขานุการรัฐสภาติมอร์เลสเต
(ประเทศนี้เข้าเป็นสมาชิก ASGP ครั้งนี้เป็นครั้งแรก)
๑๔. นาย Paul Gamusi Wabwire รองเลขานุการฝ่ายบริการด้านนิติบัญญัติรัฐสภาอุกันดา
(แทน นาย Samuel Emiku)
๑๕. นาย David Beamish ผู้ช่วยเลขานุการสภาขุนนางสหราชอาณาจักร
(แทน นาย Michael Pownall
ซึ่งขณะนี้ดำรงตำแหน่งเลขานุการรัฐสภา)
๑๖. นาย Kennedy Mugove Chokuda รองเลขานุการรัฐสภาซิมบับเว
(แทน นาง Helen B. Dingani)
๑๗. นาย Ghulam Hassan Gran เลขานุการสภาผู้แทนราษฎรอัฟกานิสถาน
(ประเทศนี้เข้าเป็นสมาชิก ASGP ครั้งนี้เป็นครั้งแรก)
๑๘. นาย Enrique Hidalgo เลขานุการสภาผู้แทนราษฎรอาร์เจนตินา
(แทน นาย Robererto Marafioti)
๑๙. นาย Ashfaq Hamid เลขานุการรัฐสภาบังกลาเทศ
(แทน นาย ATM Aatur Rahman)
๒๐. นาย Aloys Kayanzari เลขานุการวุฒิสภาบุรุนดี
(แทน นาย Edouard Nduwimana)
๒๑. นาย Boubacar Idi Gado เลขานุการคณะกรรมการรัฐสภาระหว่างประเทศ
ด้านสหภาพเศรษฐกิจและการเงินแห่งภูมิภาค
แอฟริกาตะวันตก (WAEMU)
(สหภาพนี้เข้าเป็นสมาชิก ASGP ครั้งนี้เป็นครั้งแรก)

๒๒. นาย Mohamed Traoré	เลขานุการรัฐสภามาลี (แทน นาย Seydou Nourou Keita)
๒๓. นาย Abdelhamid Khalili	เลขานุการสภาผู้แทนราษฎรราชอาณาจักรโมร็อกโก (แทน นาย Abdeljalil Zerhouni)
๒๔. นาง Marilyn B. Barua-Yap	เลขานุการสภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (แทน นาย Roberto P. Nazareno)
๒๕. นาง Nining Indra Shaleh	รองเลขานุการสภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐอินโดนีเซีย (แทน นาง I. Gusti-Ayu Darsini)
๒๖. นาย Mohamed Vall Ould Lekoueiry	เลขานุการรัฐสภาสาธารณรัฐอิสลามมอริเตเนีย (แทน เลขานุการรัฐสภาคนก่อน)
๒๗. นาย Baptista Ismael Machaieie	รักษาราชการแทนเลขานุการรัฐสภาสาธารณรัฐโมซัมบิก (แทน นาย Carlos Manuel)
๒๘. นาย Sitor Ndour	รองเลขานุการรัฐสภาสาธารณรัฐเซเนกัล (แทน นาง Marie-Josée Boucher-Camara)
๒๙. นาย Abukar Mohamed Gure	เลขานุการรัฐสภาโซมาเลีย

สาระสำคัญของผลการประชุม

สาระสำคัญของผลการประชุมสมัชชาสมาชิกรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๑ มี
สาระสำคัญ สามารถแบ่งได้เป็น ๖ ช่วง คือ

- การนำเสนอระบบงานของรัฐสภาแอฟริกาใต้
- การอภิปรายทั่วไป (General Debate)
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communications)
- การนำเสนอคำตอบของแบบสอบถาม
- การนำเสนอกิจกรรมต่างๆ ของสหภาพรัฐสภาในปัจจุบัน
- การนำเสนอรายงานของรัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์โลก

ก) การนำเสนอระบบงานของรัฐสภาแอฟริกาใต้

การนำเสนอระบบงานรัฐสภาของสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ โดย นาย Zingile A. Dingani
เลขานุการรัฐสภาแอฟริกาใต้

นาย Dingani ได้กล่าวย้อนไปในช่วงเฉลิมฉลองเสรีภาพที่ชาวแอฟริกาใต้ได้เรียกร้อง
เสรีภาพมาเป็นระยะเวลายาวนาน จนเมื่อปี ๒๕๓๗ แอฟริกาใต้มีการเลือกตั้งในระบอบ
ประชาธิปไตยเป็นครั้งแรกและมีรัฐธรรมนูญขึ้น โดยมีการใช้รัฐธรรมนูญดังกล่าวในฐานะเป็น
กฎหมายสูงสุดของประเทศในปี ๒๕๓๙ รัฐธรรมนูญได้วางรากฐานความเป็นประชาธิปไตย และ

สังคมแบบเปิดที่รัฐบาลมาจากเจตจำนงของประชาชน บทบัญญัติว่าด้วยสิทธิพื้นฐานของพลเมือง ยืนยันถึงศักดิ์ศรีของมนุษย์ ความเสมอภาค และเสรีภาพทางประชาธิปไตย และกำหนดว่า แอฟริกาใต้เป็นรัฐประชาธิปไตยที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้ การปกครองประเทศผ่านสามอำนาจหลัก คือ ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ มีรัฐบาลทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับมลรัฐ และระดับชาติ

บทบาทของรัฐสภา คือการเป็นตัวแทนของประชาชน โดยวัตถุประสงค์ของรัฐสภาที่สำคัญคือ การผ่านร่างกฎหมาย การทำหน้าที่ตรวจสอบ การมีส่วนร่วมกับประชาชน การให้ความร่วมมือกับรัฐบาล และการมีส่วนร่วมระหว่างประเทศ

รัฐสภาของแอฟริกาใต้ ประกอบด้วย สภาผู้แทนราษฎร เป็นสภาตัวแทนของประชาชน ทำการเลือกประธานาธิบดี มีหน้าที่ผ่านกฎหมาย และตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร วุฒิสภา เป็นตัวแทนมลรัฐต่าง ๆ เข้าร่วมในกระบวนการบัญญัติกฎหมายของประเทศ และ คณะกรรมการของรัฐสภา ซึ่งมีทั้งคณะกรรมการจัดทำเอกสาร คณะกรรมการกลั่นกรอง และ คณะกรรมการร่วม รูปแบบการบริหารจัดการในสภานั้น มีโครงสร้างและอำนาจเพื่อให้ทิศทางนโยบายแก่รัฐสภา อันได้แก่ อำนาจในการตรวจสอบทางรัฐสภา คณะกรรมการบริหาร และเป็นเวทีปรึกษาหารือ นอกจากนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานวุฒิสภายังทำหน้าที่เป็นเสมือนขุนคลังของรัฐสภาาร่วมกันอีกด้วย

รัฐสภาแอฟริกาใต้มีวิสัยทัศน์ในการสร้างรัฐสภาของประชาชนที่มีประสิทธิผล ตอบสนองความต้องการของประชาชนและขับเคลื่อน โดยทัศนคติที่คำนึงถึงคุณภาพชีวิตที่ดีกว่า เพื่อประชาชนของแอฟริกาใต้ทุกคน ทั้งนี้ สิ่งที่รัฐสภาแอฟริกาใต้ได้ดำเนินการให้เกิดผลบรรลุ คือ โครงการการมีส่วนร่วมของประชาชน การจัดตั้งสำนักงานประชาธิปไตยรัฐสภาขึ้นในมลรัฐต่าง ๆ การนำรูปแบบการตรวจสอบมาใช้ การใช้ระบบและเทคโนโลยีสมัยใหม่ การเสริมสร้างความสามารถของสมาชิกผ่าน โครงการพัฒนาความเป็นผู้นำ การให้การสนับสนุนแก่ คณะกรรมการต่าง ๆ และการพัฒนาโครงการอรรถประโยชน์ใหม่

ข) สาระสำคัญของการอภิปรายทั่วไป (General Debate)

๑) “งานของคณะกรรมการของรัฐสภา” (The work of parliamentary committees)

ดำเนินการอภิปรายโดย นาย Anders Forsberg ประธานสมาคมเลขานุการรัฐสภาและเลขานุการรัฐสภาสวีเดน

นาย Anders Forsberg ได้เปิดอภิปรายในประเด็นนี้โดยกล่าวถึงงานของ คณะกรรมการของรัฐสภาสวีเดนว่า ในรัฐสภาสวีเดนมีคณะกรรมการทั้งหมด ๑๕ คณะมีหน้าที่พิจารณากิจการงานของรัฐสภาอย่างละเอียดถี่ถ้วนก่อนที่จะมีการตัดสินใจ นอกจากนี้ คณะกรรมการดังกล่าวแล้ว รัฐสภาสวีเดนหรือ Riksdag ยังมีคณะกรรมการกิจการยุโรป ซึ่งมี

หน้าที่จัดทำข้อเสนอเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานก่อนที่รัฐสภาจะทำการตัดสินใจหรือมีมติใดๆ คณะกรรมการแต่ละคณะจะประกอบด้วยจำนวนสมาชิก ๑๑ คนจากพรรคการเมืองต่างๆ ตามสัดส่วนที่พรรคนั้นมีสมาชิกในรัฐสภา มีประธานคณะกรรมการและรองประธานคณะกรรมการตำแหน่งละ ๑ คน และมีคณะเลขานุการประกอบด้วยเลขานุการคณะกรรมการเป็นหัวหน้าและเจ้าหน้าที่จำนวน ๕-๑๐ คนทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือสมาชิกในการร่างรายงานพร้อมข้อเสนอเพื่อการตัดสินใจ ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ดังกล่าวมิใช่ตำแหน่งที่แต่งตั้งทางการเมือง

เมื่อรัฐบาลได้เสนอร่างกฎหมายมายังรัฐสภา คณะกรรมการจะเป็นผู้พิจารณา ก่อนเช่นเดียวกับการเสนอญัตติของสมาชิก คณะกรรมการก็จะต้องทำการพิจารณาก่อนส่งให้รัฐสภาเช่นกัน สมาชิกรัฐสภาสวีเดนและคณะกรรมการของรัฐสภาควรจะต้องทราบผลของมติก่อนๆ ของสภาเมื่อตนจะต้องพิจารณาร่างกฎหมายของรัฐบาล การเสนอประเด็นอภิปราย และญัตติที่สมาชิกเสนอ ทั้งนี้สามารถทำได้โดยการติดตามและการประเมินผล ในปี ๒๕๔๔ และ ๒๕๔๕ คณะกรรมการได้ใช้แนวทางการติดตามและประเมินผล และแนวทางนี้ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมต่างๆ ของคณะกรรมการทุกคณะ ทั้งการติดตามและประเมินผลนี้ยังเป็นหน้าที่สำคัญอันหนึ่งของคณะกรรมการที่ได้รับการบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติรัฐสภาสวีเดนด้วย

นอกจากฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการที่มีหน้าที่สนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการแล้ว ยังมีหน่วยค้นคว้าวิจัยที่จัดตั้งขึ้นในปี ๒๕๔๕ อีกหน่วยหนึ่งซึ่งเป็นทั้งผู้สนับสนุนคณะกรรมการในการติดตามและประเมินผลและเป็นตัวจักรในการพัฒนากิจกรรมต่างๆ ของกรรมการ การติดตามและประเมินผลสามารถกระทำทั้งสองวิธีคือ การประเมินตามหัวข้อและการประเมินอย่างต่อเนื่อง กิจกรรมการติดตามและการประเมินผลที่ดำเนินการตามหัวข้อเป็นเรื่องๆ ไปนั้น โดยปกติเกี่ยวข้องกับการสร้างองค์ความรู้ในการพิจารณาเรื่องต่างๆ ในกิจการของสภา ขณะที่กิจกรรมในการติดตามที่มีอยู่ต่อเนื่องนั้นได้แก่การประเมินเป้าหมายในฐานะเป็นการพิจารณาร่างกฎหมายงบประมาณของคณะกรรมการ และการวิเคราะห์ข้อมูลของรัฐบาลเกี่ยวกับผลจากเป้าหมายที่รัฐสภากำหนดไว้

สำหรับการค้นคว้าและประเด็นต่างๆ ในอนาคตในกระบวนการตัดสินใจของรัฐสภานั้น ได้มีการกำหนดตำแหน่งเลขานุการด้านการค้นคว้าวิจัยขึ้นใหม่จำนวน ๒ อัตราเพื่อทำหน้าที่สนับสนุนคณะกรรมการในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเด็นต่างๆ ในอนาคต คณะกรรมการทุกคณะจะต้องทำงานศึกษาค้นคว้าขึ้นมาอย่างน้อยคณะละ ๑ ชิ้นที่แสดงให้เห็นถึงการค้นคว้าวิจัยระหว่างประเทศหรือของประเทศเองในขอบข่ายงานที่ตนรับผิดชอบ เช่น คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมและเกษตรกรรมได้ริเริ่มทำการศึกษาค้นคว้าเรื่องระบบนิเวศของปลา โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มพูนองค์ความรู้เมื่อจะต้องทำการพิจารณาร่างงบประมาณปี ๒๕๕๑ เป็นต้น

- นาย Ian Harris อดีตประธานสมาคมฯ และเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรออสเตรเลียได้ร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นนี้โดยยกบทบาทของคณะกรรมการของสภา

ผู้แทนราษฎรออสเตรเลียในรอบปีที่ ๒๐ ว่า สมาชิกผู้แทนราษฎรออสเตรเลียได้จัดตั้งคณะกรรมการสามัญจำนวน ๘ คณะขึ้นเมื่อปี ๒๕๓๐ และในขณะเดียวกันก็ขยายอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการร่วมด้านกิจการต่างประเทศและกลาโหมซึ่งทั้งหมดนี้ทำให้สภาสามารถทำการตรวจตราติดตามงานรวมทั้งการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ของรัฐได้ทั้งหมด จนถึงปัจจุบัน มีคณะกรรมการทั้งสิ้น ๑๒ คณะแล้ว

หน้าที่โดยทั่วไปของคณะกรรมการคือ การหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีหรือประเด็นนั้นๆ ชักถามพยาน พิจารณาหลักฐาน และจัดทำร่างสรุป ส่วนหน้าที่ที่ถือเป็นความรับผิดชอบของคณะกรรมการก็เช่น การให้สภาสามารถตรวจสอบนโยบายและค่าใช้จ่ายของรัฐบาลได้นอกจากนี้ยังทำหน้าที่เป็นเสมือนคณะกรรมการเงาคอยตรวจสอบหน่วยงานต่างๆ ของรัฐที่อยู่ในขอบข่ายงานของคณะกรรมการนั้น อย่างไรก็ตาม หน้าที่ที่รับผิดชอบนี้ คณะกรรมการจำเป็นต้องทำการสอบสวน บังคับให้บุคคลเข้าชี้แจงหรือแสดงหลักฐาน และจัดทำรายงานและข้อเสนอแนะแก่รัฐสภา ส่วนหน้าที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือการช่วยสภาในการมีบทบาทในกระบวนการสร้างสันติภาพ เช่น การตรวจสอบหน่วยงานด้านความมั่นคง (ทหาร ตำรวจ และหน่วยงานบริการข่าวกรอง) สำหรับหน้าที่ในด้านกฎหมายนั้น คณะกรรมการเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในกระบวนการนิติบัญญัติซึ่งสามารถทำให้สาธารณชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการได้ นอกจากนี้ คณะกรรมการจะต้องทำให้สภาสามารถได้รับหลักฐานที่รวบรวมจากบุคคลหรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและดำเนินการติดต่อระหว่างประชาชนกับกลุ่มตัวแทนของสมาชิกสภาและให้ข้อมูลแก่สมาชิกสภาด้วย

คณะกรรมการสืบสวนสอบสวนจะได้รับการแต่งตั้งมาจาก ๓ ทางด้วยกันคือ แต่งตั้งโดยพระราชบัญญัติรัฐสภา หรือแต่งตั้งภายใต้ข้อบังคับการประชุมสภา หรือโดยมติของสภานอกจากนี้ในกรณีมีสองสภา คณะกรรมการสืบสวนสอบสวนจะได้รับการแต่งตั้งโดยมติที่เหมือนกันจากทั้งสองสภา การสอบสวนของคณะกรรมการจะมีการกำหนดขึ้นโดยข้อกำหนดซึ่งเสนอโดยรัฐมนตรี สภา (หรือทั้งสองสภา) หรือเสนอขึ้นเองตามข้อบังคับการประชุม ตามหัวข้อในรายงานประจำปีหรือรายงานของอธิบดีกรมตรวจเงินแผ่นดิน (ซึ่งมีหน้าที่รายงานผลการใช้จ่ายเงินแผ่นดินต่อรัฐสภาของหน่วยงาน) ซึ่งอยู่ในขอบเขตอำนาจในการตรวจสอบของคณะกรรมการโดยปกติ คณะกรรมการจะใช้อำนาจบังคับให้บุคคลเข้าชี้แจงหรือแสดงหลักฐานต่อคณะกรรมการ หากฝ่าฝืนคำสั่งดังกล่าวหรือแสดงหลักฐานที่ทำให้หลงเข้าใจผิด ผู้นั้นจะมีความผิดฐานละเมิดอำนาจสภา

ขั้นตอนการสอบสวนของคณะกรรมการเริ่มตั้งแต่การได้รับข้อกำหนดขอบเขตงานจากนั้นก็รวบรวมพยานหลักฐาน โดยการประกาศโฆษณา หรือมีหนังสือให้นำส่งหลักฐานก่อนเริ่มกระบวนการตรวจสอบหลักฐานที่เสนอเข้ามา แล้วจึงเข้าสู่การพิจารณา ภายหลังจากการพิจารณาแล้วจึงเข้าสู่ขั้นตอนการจัดเตรียมร่างรายงานก่อนนำเสนอสภาอันเป็นขั้นตอนสุดท้าย

อย่างไรก็ตาม ปัจจัยสำคัญที่เป็นข้อจำกัดในอำนาจของคณะกรรมการคือ งบประมาณ หรือในบางกรณีรัฐมนตรีอาจกล่าวอ้างได้ว่าข้อมูลบางเรื่องมีความคุ้มกันเพื่อประโยชน์ของสาธารณะ ซึ่งคณะกรรมการอาจเจรจาเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลนั้นก็ได้อีก

- นาย José Pedro Montero เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอุรุกวัย ได้ร่วมเสนอวิธีการทำงานของคณะกรรมการในส่วนของสภาผู้แทนราษฎรอุรุกวัยว่า การตั้งคณะกรรมการเพื่อทำการสอบสวนหรือจัดหาข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์ทางด้านนิติบัญญัติของทั้งสองสภานั้นเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญอุรุกวัย โดยข้อบังคับภายในของหน่วยงานจะเป็นตัวกำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการสามัญและคณะกรรมการวิสามัญ โดยคณะกรรมการสามัญมีหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานของตนในเรื่องของการใช้อำนาจนิติบัญญัติ การติดตามการบริหารหรือการจัดการภายใน เช่นเดียวกับคณะกรรมการวิสามัญและคณะกรรมการสรรหา แต่แตกต่างกันที่คณะกรรมการวิสามัญและคณะกรรมการสรรหาจะถูกจัดตั้งขึ้นตามสถานการณ์ที่จะต้องมีการทำการสอบสวนขึ้นเท่านั้น

สภาผู้แทนราษฎรอุรุกวัยประกอบด้วยสมาชิกสภาจำนวน ๕๕ คน มีคณะกรรมการสามัญจำนวน ๑๖ คณะซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงต่างๆ ของฝ่ายบริหาร สมาชิกรัฐสภาทุกคนจะต้องเป็นสมาชิกในคณะกรรมการสามัญคณะใดคณะหนึ่งและสามารถเป็นสมาชิกของคณะกรรมการวิสามัญหรือคณะกรรมการสรรหาได้มากกว่าหนึ่งคณะด้วย ยกเว้นเพียงประธานสภาเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตามประธานสภาสามารถเข้าประชุมคณะกรรมการได้ มีสิทธิพูดในที่ประชุมแต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน สำหรับคณะกรรมการนั้นจะมีการเลือกประธานและรองประธานคณะกรรมการเป็นประจำทุกปีโดยประธานและรองประธานนี้อาจได้รับเลือกอีกหรือไม่ก็ได้ ที่ประชุมของสภาผู้แทนราษฎรจะเป็นผู้กำหนดจำนวนและรายชื่อของคณะกรรมการแต่ละคณะ ส่วนสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรก็จะเป็นผู้กำหนดเจ้าหน้าที่ที่จะเป็นเลขานุการและเลขานุการร่วมของคณะกรรมการแต่ละคณะ การประชุมคณะกรรมการให้เป็นการประชุมลับ

- นาง Wanda Fidelus-Ninkiewicz เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โปแลนด์ กล่าวแสดงความเห็นในส่วนของอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร โปแลนด์ว่า สภาผู้แทนราษฎร โปแลนด์เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสามัญและอาจแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญด้วย โดยในส่วนของคณะกรรมการสามัญนั้น ข้อบังคับการประชุมสภาฯ กำหนดให้มีจำนวน ๒๕ คณะ การตั้งคณะกรรมการสามัญตั้งขึ้นตามวัตถุประสงค์และลักษณะของปัญหาที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงต่างๆ ส่วนคณะกรรมการวิสามัญจะตั้งขึ้นตามสถานการณ์หรือตามเรื่องที่จะต้องดำเนินการ นอกจากนี้ยังมีคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนที่ตั้งขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการทำการสอบสวนกรณีต่างๆ เช่น สามารถทำการซักถามพยาน เรียกให้บุคคลภายนอกส่งเอกสารหลักฐาน เป็นต้น สำหรับองค์ประกอบหรือจำนวนของคณะกรรมการ

นั้น สภาผู้แทนราษฎรจะเป็นผู้กำหนดโดยการแบ่งจำนวนอัตราส่วนของที่นั่งก็จะขึ้นอยู่กับความเสมอภาคทางการเมือง สมาชิกคนหนึ่งไม่สามารถเป็นสมาชิกคณะกรรมการมากกว่าสองคณะ และสมาชิกคนใดที่ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีก็ไม่สามารถเป็นสมาชิกคณะกรรมการได้ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสามัญ ได้แก่ การพิจารณาร่างกฎหมายและร่างข้อมติ พิจารณาร่างข้อมติของวุฒิสภาเพื่อแก้ไขกฎหมายที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎร การพิจารณารายงานและข้อมูลจากรัฐมนตรีและหัวหน้าของหน่วยงานต่างๆ ในการบริหารประเทศ การพิจารณาเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามกฎหมายและข้อมติที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎร เป็นต้น

- นาย Constantin Dan Vasiliu เลขาธิการวุฒิสภาโรมาเนีย กล่าวถึงระบบคณะกรรมการของวุฒิสภาโรมาเนียว่า เป็นหน่วยงานหนึ่งของวุฒิสภาที่ตั้งขึ้นเพื่อเป็นฝ่ายจัดเตรียมกิจกรรมด้านนิติบัญญัติและทำหน้าที่ควบคุมรัฐบาลและหน่วยงานต่างๆ โดยใช้วิธีทางรัฐสภา คณะกรรมการไม่มีอำนาจในการตัดสินใจในนามของวุฒิสภา จะมีก็เพียงบทบาทเป็น “ห้องปฏิบัติการของรัฐสภา” นอกจากคณะกรรมการสามัญแล้ว วุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวน คณะกรรมการวิสามัญ หรือคณะกรรมการร่วมก็ได้

คณะกรรมการสามัญมีอายุตลอดวาระของสภาคือ ๔ ปี สมาชิกวุฒิสภาไม่สามารถเป็นสมาชิกกรรมการมากกว่า ๒ คณะ ทั้งนี้สมาชิกวุฒิสภามีจำนวนทั้งสิ้น ๑๓๗ คน มีคณะกรรมการ ๑๖ คณะ แต่ละคณะมีจำนวนสมาชิก ๑๑ คน ดังนั้นสมาชิกที่สามารถประจำคณะกรรมการได้สองคณะจะมีจำนวน ๔๐ คน ในคณะกรรมการแต่ละคณะจะประกอบด้วยประธาน รองประธาน และเลขาธิการ ตำแหน่งละ ๑ คน การประชุมให้ทำการลับ นอกจากนี้ คณะกรรมการแต่ละคณะจะมีฝ่ายเลขานุการที่มีทั้งที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญจำนวนตั้งแต่ ๓-๖ คน โดยบุคคลดังกล่าวมีหน้าที่จัดเตรียมการประชุม จัดหาเอกสารที่เป็นประโยชน์แก่สมาชิกวุฒิสภา ติดตามการอภิปรายของคณะกรรมการ และร่างคำแนะนำและรายงานของคณะกรรมการเพื่อเสนอให้กับที่ประชุมของสภา ในสมัยประชุมสามัญของวุฒิสภา คณะกรรมการจะมีการประชุมสัปดาห์ละ ๑-๒ ครั้ง การตัดสินใจของคณะกรรมการจะใช้เสียงข้างมากของสมาชิกที่เข้าประชุม และโดยปกติคณะกรรมการจะไม่แต่งตั้งผู้จกรายงานการประชุม (rapporteur) แม้ว่าข้อบังคับของสภาจะอนุญาตให้ทำได้ก็ตาม สำหรับหน้าที่ในการตรวจสอบนั้น คณะกรรมการสามัญมีหน้าที่ทำการสอบสวนและนำเสนอรายงาน และทำหน้าที่ควบคุมรัฐมนตรีและหน่วยงานบริหารอื่น ๆ ในการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลที่รัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบแล้ว อย่างไรก็ตาม ในกรณีของวุฒิสภาโรมาเนีย ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การให้มีการลดจำนวนของสมาชิกในคณะกรรมการลงจาก ๑๖ คน เหลือ ๘ – ๑๐ คน ให้สำนักกรรมการ (Standing Bureau) จัดทำร่างระเบียบวาระเป็นประจำ เช่น ทุก ๑๐ วัน โดยเป็นระเบียบวาระที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะอภิปรายในที่ประชุมสภา แต่งตั้งผู้จกรายงานการประชุมเพื่อช่วยเหลืองานโดยเฉพาะการวิเคราะห์ทางเทคนิคหรืองานที่ต้องใช้ความชำนาญและรายละเอียด รับสมัครเจ้าหน้าที่ที่มีทักษะในด้าน

กฎหมายและด้านเทคนิคเฉพาะ พิจารณาความเชี่ยวชาญทางกฎหมายในกรอบงานของกลุ่มรัฐสภา เป็นต้น

- นาย Marc Bose รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแคนาดา กล่าวถึงระบบ คณะกรรมาธิการของแคนาดาในส่วนของคณะกรรมาธิการสามัญว่า คณะกรรมาธิการสามัญของแคนาดาจัดตั้งขึ้นโดยข้อบังคับการประชุมของสภาสามัญ โดยสภาจะทำการเปลี่ยนแปลงจำนวนของคณะกรรมาธิการสามัญอยู่เป็นประจำ และหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมาธิการก็จะสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างการบริหารภาครัฐนั่นเอง ซึ่งทำให้ต้องมีการแก้ไขข้อบังคับการประชุมสภาตามไปด้วย คณะกรรมาธิการจะได้รับคำสั่งจากสามทาง คือ ข้อบังคับการประชุมสภา คำสั่งส่งร่างกฎหมายให้คณะกรรมาธิการพิจารณาจากสภา และกฎหมาย คณะกรรมาธิการที่ได้รับคำสั่งภายใต้ข้อบังคับการประชุมสภาจะได้รับการแต่งตั้งในช่วงอายุของสภา คณะกรรมาธิการส่วนใหญ่ทำหน้าที่ตรวจสอบหน่วยงาน ๑-๒ แห่ง โดยดูข้อกฎหมาย กิจกรรมต่าง ๆ และการใช้จ่ายของหน่วยงานนั้น รวมถึงความมีประสิทธิภาพของนโยบายของหน่วยงาน นอกจากนี้ อำนาจหน้าที่โดยทั่วไปของคณะกรรมาธิการสามัญ ได้แก่ การตรวจสอบ การสอบสวนเรื่องราวต่าง ๆ ที่สภาได้ส่งให้คณะกรรมาธิการและให้แจ้งรายงานต่อสภาพร้อมทั้งความเห็น เรียกกบุคคลเข้าแถลงข้อเท็จจริงและ/หรือจัดทำเอกสารส่งให้คณะกรรมาธิการ คณะกรรมาธิการสามัญของแคนาดา แต่ละคณะประกอบด้วย สมาชิกรัฐสภาจำนวน ๑๒ คน ประธานและรองประธานคณะกรรมาธิการได้รับเลือกจากสมาชิกคณะกรรมาธิการ โดยประธานจะต้องเป็นสมาชิกคณะกรรมาธิการของฝ่ายรัฐบาล ยกเว้นคณะกรรมาธิการจำนวน ๕ คณะ ได้แก่ คณะกรรมาธิการการเข้าถึงข้อมูล คณะกรรมาธิการการบัญชีของรัฐ คณะกรรมาธิการสถานะของสตรี และคณะกรรมาธิการร่วมสามัญตรวจสอบข้อบังคับ ที่ประธานคณะกรรมาธิการต้องมาจากสมาชิกพรรคฝ่ายค้าน ส่วนเลขานุการคณะกรรมาธิการเป็นเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีสังกัดกับพรรคการเมืองใดและเป็นอิสระ รับผิดชอบงานตามคำสั่งของคณะกรรมาธิการและของประธาน คณะกรรมาธิการ สำหรับพยานที่เข้าแถลงต่อคณะกรรมาธิการส่วนใหญ่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาเฉพาะ รวมทั้งเป็นเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานด้วย และถ้อยคำที่พยานได้แถลงในที่ประชุมก็จะได้รับความคุ้มครองเช่นเดียวกับสมาชิกรัฐสภา

ในการประชุมคณะกรรมาธิการจะต้องมีการเลือกประธานและรองประธานก่อน ซึ่งการลงคะแนนนั้นให้เป็นการลงคะแนนลับ การแจ้งการประชุมสามารถทำได้โดยการส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ไปยังสมาชิกของคณะกรรมาธิการทุกคน รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของสมาชิกด้วย และให้เผยแพร่หนังสือแจ้งการประชุมบนหน้าเว็บไซต์ของคณะกรรมาธิการนั้น พร้อมทั้งแจ้งวัตถุประสงค์ สถานที่ เวลาที่จะประชุม ชื่อพยานผู้เข้าแถลงข้อเท็จจริง (หากมี) และระเบียบวาระการประชุมอย่างไม่เป็นทางการ สำหรับองค์ประชุมให้ใช้เสียงส่วนใหญ่ของจำนวนสมาชิกคณะกรรมาธิการและให้มีการถ่ายทอดสดการประชุมของคณะกรรมาธิการทางอินเทอร์เน็ตทุกนัด

ยกเว้นนัดที่ให้เป็นการประชุมลับ คณะกรรมาธิการอาจขอความช่วยเหลือจากประชาชนโดยการให้ส่งความเห็นสรุปสั้น ๆ ในเรื่องที่คณะกรรมาธิการทำการศึกษายู่ โดยสามารถทำการปรึกษาหารือผ่านทางอินเทอร์เน็ตกับประชาชนโดยตรง ในบางกรณี คณะกรรมาธิการจะเดินทางนอกสถานที่เพื่อทำการพิจารณาหลักฐาน รับฟังคำปรึกษา หรือตรวจสอบสถานที่ที่เกี่ยวกับงานที่ตนทำการศึกษายู่ ในการนี้ คณะกรรมาธิการจะต้องได้รับอนุญาตจากสภาก่อนและต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมาธิการประสานงาน ซึ่งเป็นผู้อนุมัติค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

นอกจากคณะกรรมาธิการสามัญแล้ว ยังมีคณะกรรมาธิการอื่น ๆ อีก เช่น คณะอนุกรรมาธิการ คณะกรรมาธิการด้านนิติบัญญัติ คณะกรรมาธิการพิเศษ คณะกรรมาธิการร่วม คณะกรรมาธิการประสานงาน คณะกรรมาธิการเต็มสภา

๒. “รัฐสภาในฐานะผู้สร้างสันติภาพในประเทศที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้ง”

(Parliaments as peacebuilders in conflict-affected countries) ดำเนินการอภิปรายโดย นาย Ian Harris อดีตประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภาและเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรออสเตรเลีย

นาย Ian Harris ได้เปิดอภิปรายในประเด็นนี้ โดยกล่าวถึงสิ่งที่ตกทอดมาจากกระบวนการสันติภาพ นั่นคือ สภานิติบัญญัติภายใต้ระบบรัฐสภาของเวสต์มินสเตอร์ต้องการก่อการกบฏเพื่อให้ได้มาซึ่งอิสรภาพ ในขณะที่สภานิติบัญญัติอื่นได้มีระบบรัฐสภามาโดยสันติวิธี เช่น ใช้การเจรจาพูดคุยกันและให้ประชาชนตัดสินโดยการลงคะแนนเสียงชี้ขาด ออสเตรเลียเป็นประเทศหนึ่งที่บรรลุอำนาจอธิปไตยเชิงนิติบัญญัติโดยสันติวิธี ซึ่งออสเตรเลียได้เลือกเดินตามระบบของเวสต์มินสเตอร์ในการสร้างชาติใหม่ จนถึงยุคยูเครนในศตวรรษที่ ๑๘ มองเดสกีเออ ปรีชญาเมธิชาวฝรั่งเศสได้คิดหลักการแบ่งแยกอำนาจขึ้น ซึ่งมีหลายประเด็นที่หลักการแบ่งแยกอำนาจจะมีผลกระทบกับบทบาทของสภานิติบัญญัติในการรักษาสันติภาพ เช่น การประกาศสงครามและการสิ้นสุดสันติภาพ ความมั่นคง การทำสนธิสัญญา การลดความยากจนและการจัดการความขัดแย้งและระบบของการเป็นตัวแทนและการเลือกตั้ง ซึ่งทั้งหมดล้วนแล้วแต่เป็นบทบาทของรัฐบาลทั้งสิ้น แต่ในระบบที่มีใช้เวสต์มินสเตอร์บางระบบมีกฎหมายกำหนดให้สภาเป็นผู้ให้ความเห็นชอบในการประกาศสงคราม ยิ่งกว่านั้น ในเขตอำนาจศาลที่ยึดแบบของเวสต์มินสเตอร์ การที่รัฐบาลจะเข้าสู่สงครามจะต้องให้รัฐให้การรับรองก่อน อย่างไรก็ตาม การที่รัฐบาลและรัฐสภาจะร่วมกันแก้ไขข้อขัดแย้งและสร้างสันติภาพอย่างประสบผลสำเร็จได้ ต้องมีปัจจัยสำคัญ ๓ ประการ คือ

- ๑) กำหนดเวลา : โดยให้ทุกฝ่ายระลึกเสมอว่าจะไม่ใช่กำลัง
- ๒) ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องให้ความอดทน เพื่อหยุดความเสื่อมถอย
- ๓) เปิดให้สื่อและประชาสังคมเข้ามามีส่วนในกระบวนการดำเนินการ

สาเหตุของความขัดแย้ง ได้แก่ เขตดินแดนเทียมหรือเขตแดนที่จัดตั้งขึ้นโดยไม่คำนึงถึงความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม ทางสังคม ทางประเพณีที่มีมายาวนาน การมีทรัพยากรธรรมชาติที่มั่งคั่งก็มีความเสี่ยงสูงที่ต้องเผชิญกับความขัดแย้ง เช่น ประเทศที่มีน้ำมันและแร่ธาตุสำคัญ การปฏิบัติต่อกลุ่มชนชาติในทางที่ผิด การล่มสลายของรัฐ การมีระบบที่รวมศูนย์อำนาจมากเกินไป และการที่รัฐบาลไม่สามารถจัดหาหรือให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนได้ สำหรับการที่รัฐสภาจะเข้ามามีบทบาทในการจัดการความขัดแย้งและความยากจนเพื่อสร้างสันติภาพได้นั้น สามารถทำได้โดยการเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการต่าง ๆ ในด้านที่เป็นบทบาทระหว่างประเทศ เช่น กระบวนการวางยุทธศาสตร์ในการลดความยากจนและเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (MDGs) การเป็นตัวแทน การสร้างความปรองดอง การทำหน้าที่ในการตรวจสอบโดยจำเป็นต้องส่งเสริมระบบคณะกรรมการให้เข้มแข็ง การได้พูดคุยกับภาคประชาสังคมและสื่ออิสระ ในกรณีที่ฝ่ายบริหารไม่สามารถพูดคุยกับหน่วยงานของภาคชุมชนได้ สมาชิกจากฝ่ายค้านก็สามารถแสดงบทบาทเป็นตัวเชื่อมได้โดยใช้มาตรการสร้างความเชื่อมั่น นอกจากนี้ สมาชิกรัฐสภายังมีส่วนช่วยในการสร้างให้เกิดสันติภาพขึ้นได้โดยส่งเสริมความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม การใช้หลักนิติธรรม การกระจายอำนาจ การสร้างสันติภาพโดยรัฐสภาระดับภูมิภาค เช่น กลุ่มประชาคมเศรษฐกิจแห่งรัฐแอฟริกาตะวันตก (ECOWAS) และระดับโลก เช่น สหภาพรัฐสภา (IPU) และสิ่งสำคัญคือ เจ้าหน้าที่สภาที่จะช่วยกันในการร่วมสร้างให้เกิดสันติภาพ

- นาย João Rui Amaral เลขาธิการรัฐสภาติมอร์เลสเต ได้ร่วมอภิปรายในหัวข้อนี้โดยกล่าวว่า รัฐสภาของติมอร์เลสเตเป็นศูนย์กลางของการเสนอกฎหมายและการริเริ่มที่สำคัญของประเทศเพื่อส่งเสริมสันติภาพและความปรองดองสำหรับบทบาทของรัฐสภาในเรื่องดังกล่าวที่ปรากฏ เช่น ๑) การจัดตั้งคณะกรรมการการต้อนรับ ข้อเท็จจริง และการปรองดอง ที่ได้ตั้งขึ้นในระหว่างการบริหารของกองกำลังขององค์การสหประชาชาติ (UN) ซึ่งทำให้รัฐสภามีหน้าที่รับผิดชอบในการกำหนดกรอบงานด้านกฎหมายของคณะกรรมการ กำหนดขอบเขตงาน และขอบเขตของอำนาจ ๒) การให้ความเห็นชอบร่างบัญญัติทหารผ่านศึก ซึ่งเห็นความสำคัญของทหารผ่านศึกกว่า ๑๐,๐๐๐ ชีวิตที่ต่อสู้เพื่อเสรีภาพของชาติ ๓) การจัดตั้งคณะกรรมการการไต่สวนอิสระระหว่างประเทศในเหตุการณ์ ปี ๒๕๔๕ ที่ทหารกว่า ๖๐๐ นาย และกลุ่มผู้สนับสนุนได้ทำการประท้วงรัฐบาลที่ถูกกล่าวหาว่าเลือกปฏิบัติก็เกิดการเผชิญหน้าที่รุนแรงระหว่างผู้ประท้วงกับกองกำลังรักษาความมั่นคง ภายหลังจากเหตุการณ์นี้ ติมอร์เลสเตขอให้ UN ทำการไต่สวนอิสระเพื่อแจ้งความรับผิดชอบ และเสนอให้มีการดำเนินการฟ้องร้องทั้งปฏิรูปสถาบัน โดยเฉพาะสถาบันศาลและกองกำลังรักษาความมั่นคง ๔) จากเหตุการณ์อุทกภัยเมื่อปี ๒๕๔๕ ทำให้มีผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ (IDPs) กว่า ๑๒๐,๐๐๐ คน คนเหล่านี้ยังอาศัยอยู่ในที่พักชั่วคราวโดยไม่กล้ากลับไปยังถิ่นฐานของตนเนื่องจากความกลัวเพื่อนบ้านซึ่งเป็นคนต่างชาติต่างภาษา (ต่างเผ่าพันธุ์) อย่างไรก็ตาม ได้มี

โครงการต่าง ๆ มากมายที่ส่งเสริมความปรองดองและให้ผู้พลัดถิ่นเหล่านี้สามารถกลับไปยังถิ่นฐานของตน โดยสมาชิกรัฐสภาได้เข้าร่วมในการเจรจาดังกล่าวนี้เป็นอย่างดี

ค. สารสำคัญการนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communications)

๑) “การปฏิรูปรัฐสภาโปรตุเกส : ปัญหาและความก้าวหน้า” (Reform of the Portuguese Parliament : Problems and Progress) โดย นาง Adelina Sá Carvalho เลขาธิการรัฐสภาโปรตุเกส

การปฏิรูปรัฐสภาโปรตุเกสได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๕๐ จนถึงเดือนกรกฎาคมปีเดียวกัน ซึ่งถือเป็นช่วงระยะเวลาในการปฏิรูปที่ค่อนข้างสั้น แต่ก็บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การปฏิรูปที่ว่ามีได้แก่ การมีข้อบังคับการประชุมสภาฉบับใหม่ การแก้ไขบทบัญญัติของสมาชิกรัฐสภา การแก้ไขสิทธิในการยื่นคำร้อง และการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวกับรูปแบบของร่างกฎหมาย

วัตถุประสงค์ของการปฏิรูปรัฐสภาโปรตุเกส

- เพื่อเพิ่มความโปร่งใสและสร้างความใกล้ชิดกับประชาชนมากขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของภาคประชาสังคม ซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงกิจกรรมต่าง ๆ ของสภา และของสมาชิกรัฐสภาได้ รัฐบัญญัติและเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งเอกสารที่ข้อบังคับการประชุมกำหนดให้จัดทำขึ้นทั้งหมดได้นำมาเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต หรือแม้แต่เอกสารที่ได้แจกจ่ายในการประชุมคณะกรรมการในส่วนที่มีได้เป็นเอกสารลับก็ได้นำมาเผยแพร่ด้วย นอกจากนี้ ชื่อของสมาชิกรัฐสภาที่มีได้เข้าประชุมสภาหรือประชุมกรรมการก็สามารถดูได้ทางอินเทอร์เน็ตเช่นกัน ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการอภิปรายสาธารณะ (public debate) ซึ่งอยู่ในรูปของอิเล็กทรอนิกส์เท่านั้น โดยประชาชนสามารถส่งข้อเสนอแนะได้โดยทันที

- มีกฎเกณฑ์การดำเนินงานที่ยืดหยุ่นขึ้นและมีการวางแผนการทำงานด้านรัฐสภาที่ดีขึ้น โดยในการปรับปรุงการวางแผนนี้ เป็นหน้าที่ของประธานสภาที่จะเสนอให้มีปฏิทินกิจกรรมของรัฐสภา และเมื่อสิ้นสุดสมัยประชุม คณะกรรมการของสภาก็จะทำการวางแผนงานกิจกรรมของคณะกรรมการและข้อเสนอในงบประมาณสำหรับสมัยประชุมต่อไป ในส่วนของการดำเนินงานที่ยืดหยุ่นขึ้นนั้น ประธานสภาอาจกำหนดให้สมาชิกรัฐสภาลงพื้นที่เพื่อพบประชาชน สัปดาห์ละ ๒ วัน ประชุมสภาสัปดาห์ละ ๑ วัน ที่เหลือก็ให้เป็นกิจกรรมของคณะกรรมการไป นอกจากนี้ ยังมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของการลงคะแนนเสียง ซึ่งสภาจะทำการลงคะแนนเสียงในแต่ละสัปดาห์ที่มีขึ้นตอนการประชุมที่สมาชิกรัฐสภาต้องทำการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

- เพื่อเสริมสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการควบคุมทางการเมืองให้มีความเข้มแข็งขึ้น คณะทำงานด้านการปฏิรูปรัฐสภายุโรปที่ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๕๕๐ ต้องการให้การประชุมสภา โดยเฉพาะในการอภิปรายในสภาและทำการตัดสินใจนั้น ให้มีการเพิ่มพูนผลประโยชน์สาธารณะและ

สื่อให้มากขึ้น สร้างให้เกิดความน่าสนใจ และเสริมสร้างอำนาจการควบคุมให้เข้มแข็งขึ้น การปฏิรูปปัจจุบัน นายกรัฐมนตรีจะเข้าร่วมประชุมของสภาทุก ๆ สองอาทิตย์ในการประชุมที่มีกระทู้ถามจากสมาชิกสภา ส่วนรัฐมนตรีจะต้องเข้าร่วมการประชุมของสภาหนึ่งครั้งในทุกสมัยประชุมเป็นอย่างน้อย เพื่อตอบกระทู้ของสมาชิกที่ได้ถามในงานที่รัฐมนตรีผู้นั้นมีหน้าที่รับผิดชอบ

- เพื่อเสริมสร้างบทบาทของคณะกรรมการมารีการของรัฐสภา โดยคณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาได้สวนรัฐมนตรีอย่างน้อย ๔ ครั้งในหนึ่งสมัยประชุม คณะกรรมการมีส่วนร่วมในการพิจารณากับผู้มีอำนาจของหน่วยงานการควบคุมอิสระที่ได้รับการแต่งตั้งและผู้ที่มีตำแหน่งในระดับสูงในหน่วยงานของรัฐและสิ่งที่ได้ปฏิรูปอีกประการหนึ่งในส่วนของคณะกรรมการคือ องค์ประกอบของคณะกรรมการซึ่งเป็นผลทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในองค์ประชุมด้วย

- มีกระบวนการด้านนิติบัญญัติที่เป็นที่ต้องการมากขึ้น โดยมีใช่แค่เพียงทำหน้าที่ในการตรากฎหมายเท่านั้น หากแต่ยังสอดคล้องติดตามกระบวนการในการใช้กฎหมายด้วย หากมีร่างกฎหมายเข้ามา รัฐสภาก็จะจัดทำข้อสังเกตและสมาชิกสภาจะจัดทำรายงาน โดยเน้นมุมมองทางการเมือง ซึ่งก็จะระบุเหตุผลพร้อมทั้งความเห็นของสมาชิก ที่ประชุมสภาจะต้องมีการอภิปรายและลงคะแนนเสียงในร่างกฎหมายทุกฉบับในส่วนที่เป็นหลักการทั่วไปของร่างกฎหมาย

- เพื่อตอบสนองปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้มีการเห็นชอบข้อมติ ๒ เรื่องคือ การใช้วิธีการประหยัดน้ำและใช้พลังงานให้เกิดประสิทธิภาพ และการปรับปรุงให้มีการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ให้น้อยลง โดยสิ่งที่สภาปฏิบัติอยู่ เช่น การใช้กระดาษรีไซเคิล การใช้หลอดประหยัดไฟ เป็นต้น นอกจากนี้ รัฐสภาโปรตุเกสจะทำการพัฒนาโครงการ โดยการติดตั้งระบบปรับอากาศและระบบทำความร้อนที่ใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอาคารของรัฐสภาด้วย

อย่างไรก็ดี การปฏิรูปนั้นย่อมเกิดปัญหาอยู่บ้าง โดยเฉพาะในงานด้านการบริการ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในวิธีการทำงาน สมาชิกสภาเองก็ยังคงต้องทำความเข้าใจกับข้อบังคับการประชุมใหม่ และจนถึงขณะนี้ก็ยังมิได้มีการประเมินผลจากการปฏิรูป แต่การปฏิรูปนี้ก็ได้รับการตอบรับในทางที่ดีจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ ซึ่งกล่าวว่า การอภิปรายของสภามีความน่าสนใจขึ้น

๒) “กรณีตัวอย่างของสิทธิของเสียงข้างน้อยในรัฐสภาที่ได้รับการพัฒนา : ข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนี” (An example of developed parliamentary minority rights : The rules of procedure of the Germans Bundestag) โดย Ulrich Schöler รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนี

ในขณะนี้ เยอรมนีกำลังมีการอภิปรายในเรื่องสิทธิของฝ่ายเสียงข้างน้อยในสภา เหตุผลในเรื่องนี้ก็คือ ตั้งแต่เยอรมนีมีการเลือกตั้งทั่วไปในปี ๒๕๔๘ (การเลือกตั้งครั้งล่าสุด) พรรค CDU (Christian Democratic Union) และพรรค SPD (Social Democratic Party) ครองเสียงข้างมากในรัฐบาล ส่วนฝ่ายค้านในสภานั้นมีเพียงสามพรรคการเมืองซึ่งรวมแล้วมีจำนวนสมาชิกน้อยกว่าหนึ่ง

ในสามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้วยเหตุนี้จึงทำให้พรรคร่วมฝ่ายค้านไม่สามารถใช้สิทธิได้ถึงจำนวนที่กฎหมายกำหนด เนื่องจากมีเสียงในสภาไม่พอ ซึ่งรวมถึงสิทธิในการขอให้มีการประชุมสภานัดพิเศษและสิทธิในการให้ศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐฯ ทำการวินิจฉัยว่ากฎหมายขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ การพัฒนาในสหภาพยุโรปโดยเฉพาะสนธิสัญญาลิสบอนก็มีอิทธิพลต่อการอภิปรายในเรื่องสิทธิของเสียงข้างน้อยจากการที่มีสองประเทศในยุโรปลงประชามติไม่รับร่างรัฐธรรมนูญยุโรป สนธิสัญญาลิสบอนมีขึ้นเพื่อเสริมรากฐานการทำสัญญาร่วมกันของสหภาพยุโรป โดยมีบทบัญญัติที่เป็นมาตรการเสริมสร้างสิทธิของรัฐสภา สำหรับหลักการของเสียงข้างมากและการคุ้มครองดังกล่าวถูกเชื่อมโยงกัน หลักการในการลงคะแนนเสียงใช้เสียงข้างมากและถือว่าเสียงข้างมากเป็นเสียงที่ตัดสินและฝ่ายเสียงข้างน้อยต้องเคารพ ส่วนสิทธิของฝ่ายเสียงข้างน้อยได้มีการกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐเยอรมนีและข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

การคุ้มครองฝ่ายเสียงข้างน้อยในสภาตามรัฐธรรมนูญ - สิทธิของฝ่ายเสียงข้างน้อยในสภาที่สำคัญคือ สิทธิในการสืบสวนสอบสวน ซึ่งใช้เสียงแค่เพียงหนึ่งในสี่ของสมาชิกสภา ส่วนการแก้ไขรัฐธรรมนูญสามารถทำได้หากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนสองในสามให้ความยินยอม ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักประกันว่าการตัดสินใจในเรื่องที่สำคัญที่เกี่ยวกับการจัดการของรัฐและความเป็นอยู่ของประชาชนจะต้องมาจากมติมหาชนหรือมาจากเสียงส่วนใหญ่ที่สุด นอกจากนี้ฝ่ายค้านเสียงข้างน้อยของสภาได้รับสิทธิที่กำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมสภา ได้แก่ การขอให้สภาบรรจุการพิจารณาร่างกฎหมายที่ฝ่ายคนเสนอไว้ในระเบียบวาระการประชุมของสภาเพื่อให้มีการอภิปรายในสภา การให้สมาชิกแต่ละคนหรือกลุ่มทางรัฐสภาสามารถยื่นญัตติที่ต้องการให้สภามีคำตัดสินในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และสิทธิในการตรวจสอบรัฐบาล

๓) **“บทบาทของสมาชิกรัฐสภาที่ไม่มีตำแหน่งในรัฐบาลของสภาสามัญอังกฤษ” (The Role of back bench Member of the UK House of Commons)** โดย นาย Douglas Millar ผู้ช่วยเลขาธิการและผู้อำนวยการฝ่ายให้บริการแก่สภาและคณะกรรมการสามัญแห่งอังกฤษ

นาย Millar กล่าวถึงประเด็นนี้โดยให้นิยามของคำว่า ‘back bencher’ ในสภาสามัญของอังกฤษว่า back bencher คือสมาชิกที่มีใช้รัฐมนตรีและก็มีใช้สมาชิกของคณะทำงาน โฆษกอาวุโสของฝ่ายค้าน (รัฐมนตรีเงา) และในระบบรัฐสภาของอังกฤษ ผู้ที่ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีก็ยังคงสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ ซึ่งในสภาสามัญขณะนี้ มีสมาชิกที่มีได้ดำรงตำแหน่งในรัฐบาลอยู่ประมาณ ๕๐๐ คนจากสมาชิกสามัญ ๖๔๖ คน ที่เรียกชื่ออย่างนี้ก็เนื่องมาจากที่นั่งในสภานั้น รัฐบาลและผู้มีบทบาทนำของฝ่ายค้านจะนั่งอยู่แถวหน้า ส่วนสมาชิกคนอื่นไม่สามารถนั่งแถวหน้าได้ และต้องนั่งในแถวหลังจึงถูกเรียกว่า ‘back bencher’ นอกจากนี้ บทบาทของ back benchers ได้แก่ การให้การสนับสนุนพรรคการเมืองของตนในการอภิปรายและการ

ลงคะแนนในสภา การเป็นตัวแทนและการสนับสนุนผลประโยชน์ของเขตที่ตนได้รับเลือกตั้ง การเป็นตัวแทนของประชาชนในเขตเลือกตั้งและแก้ไขปัญหาของประชาชน การทำหน้าที่ตรวจสอบรัฐบาล การเสนอ/การพิจารณา/แก้ไขกฎหมาย และการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนานโยบายทั้งในรัฐสภาหรือในโครงสร้างของพรรค รวมทั้งในเวทีสาธารณะ

การเข้าประชุมสภานั้นเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง หากที่นั่งในสภาว่าง สมาชิกเข้าประชุมน้อย สื่อมวลชนก็จะให้ความสนใจซึ่งนำไปสู่การตั้งคำถามและเกิดข้อสงสัยในบทบาทของสมาชิกสภาสามัญแต่ละคน ด้วยเหตุนี้ จึงได้มีการปรับปรุงการดำเนินงานของสภา เพื่อที่จะดึงดูดให้สมาชิกเข้าร่วมประชุมมากขึ้น เช่น ให้มีการตั้งกระทู้ถามเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังได้รับความสนใจในขณะนั้นมากขึ้น มีการอภิปรายในประเด็นที่อยู่ในความสนใจในปัจจุบันมากขึ้น การจำกัดเวลาในการกล่าวหรือในการพูดในที่ประชุมจะมีความยืดหยุ่นมากขึ้นเพื่อให้สมาชิกสามารถอภิปรายให้ได้จำนวนมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ อนุญาตให้สมาชิกใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น PDA ในสภาได้ โดยกำหนดว่าการใช้ดังกล่าวจะต้องไม่เป็นการรบกวนการพิจารณาหรือการอภิปรายของสภานอกจากนี้ยังให้มีการร้องเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์หรือ e-petitions ด้วย

๔) “การเข้าร่วมในกระบวนการนิติบัญญัติขององค์กรภาคเอกชน (เอ็นจีโอ) ในตุรกี” (Participation in the legislative process of the NGOs in Turkey) โดย นาย Ali Osman Koca เลขาธิการรัฐสภาตุรกี

การปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นความก้าวหน้าของการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ระดับในการมีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นเวทีทางการเมือง รัฐสภาจะทำให้พรรคการเมืองต่าง ๆ รวมทั้ง NGOs ที่เป็นตัวเชื่อมประชาชนกับระบบการเมืองให้เข้ามามีส่วนร่วมในระบบการเมือง ประชาธิปไตยแบบตัวแทนสมัยใหม่นั้น ลักษณะของการเข้าร่วมในกระบวนการตัดสินใจทางการเมืองของ NGOs ในแต่ละประเทศก็แตกต่างกันไป เช่นกัน เมื่อพิจารณาวิถีปฏิบัติของประเทศในยุโรปจะเห็นได้ว่า NGOs จะเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจทางการเมืองในสองขั้นตอนด้วยกัน ในขั้นแรก เป็นการเข้าไปมีส่วนร่วมในช่วงระยะเวลาการจัดเตรียมงานที่ฝ่ายบริหารเป็นผู้ดำเนินการ และในขั้นที่สอง ในช่วงระหว่างการบัญญัติกฎหมายในรัฐสภา สำหรับในตุรกี การเข้าร่วมของ NGOs ในการตรากฎหมายจะได้รับผลกระทบในสองขั้นตอน กระบวนการที่เกี่ยวข้องจัดทำร่างกฎหมายเพื่อเสนอต่อนายกรัฐมนตรี ภายหลังจากคณะรัฐมนตรีเห็นชอบแล้ว ก็จะเสนอเข้าสู่รัฐสภา NGOs จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษาในขั้นตอนที่กระทรวงจัดทำร่างกฎหมาย NGOs จะแสดงความเห็นต่อกฎหมายที่เสนอโดยการเผยแพร่ร่างกฎหมายนั้นให้ประชาชนทราบทั้งโดยทางอินเทอร์เน็ตและสื่อต่าง ๆ ก่อนจะส่งให้กับสำนักนายกรัฐมนตรี ส่วนในขั้นที่สอง เป็นขั้นตอนที่ร่างกฎหมายเข้าสู่สภาแล้ว ในขั้นนี้ NGOs สามารถเข้าร่วมในขั้นพิจารณาของสภาได้ ทั้งการเข้าร่วมในกระบวนการนิติบัญญัติ

ของ NGOs ในประเทศตุรกีก็ไม่แตกต่างจากประเทศอื่น ๆ ที่บทบาทของ NGOs จะเป็นผู้ให้คำปรึกษามากกว่าการเข้าไปมีส่วนร่วมในวิธีการตรากฎหมาย เนื่องจากท้ายที่สุดแล้ว ผู้ที่ทำการตัดสินใจแล้วก็คือรัฐสภานั้นเอง

๕) “บทบาทของคณะกรรมการธิการของรัฐสภาและผลกระทบของคณะกรรมการที่มีต่อกระบวนการงบประมาณในภูมิภาคของชุมชนการพัฒนาแห่งแอฟริกาใต้” (The role of parliamentary committees and their impact on the budget process in the SADC Region) โดย นาย Austin M. Zvoma เลขาธิการรัฐสภาซิมบับเว

ความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติได้แสดงให้เห็นชัดเจนในรัฐธรรมนูญของประเทศส่วนใหญ่ในภูมิภาคของชุมชนการพัฒนาแห่งแอฟริกาใต้ (SADC) ซึ่งได้รับจากระบบของอังกฤษหรือระบบของเวสต์มินสเตอร์ ส่วนบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการเงินนั้นก็มีความคล้ายกัน เช่น มีกองทุนรายได้รวม รัฐมนตรีที่รับผิดชอบด้านการคลังจะต้องจัดเตรียมประมาณการรายได้และค่าใช้จ่ายของประเทศเพื่อจัดทำงบการเงิน และรัฐสภามีบทบาทในการเพิ่มรายได้และให้ความเห็นชอบเบิกถอนจากกองทุนรายได้รวมเพื่อให้ตรงตามค่าใช้จ่ายของประเทศ

นาย Zvoma ได้จัดทำแบบสอบถามและส่งให้รัฐบาลของ SADC จำนวน ๑๑ ประเทศ เพื่อสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการด้านงบประมาณ เพื่อทำการเปรียบเทียบข้อมูลที่คณะกรรมการธิการของรัฐสภาของภูมิภาคมีบทบาทในกระบวนการงบประมาณ ทั้งนี้ มี ๕ ประเทศที่ตอบแบบสอบถามดังกล่าว คือ แองโกลา แทนซาเนีย นามิเบีย แซมเบีย และซิมบับเว อย่างไรก็ตาม ใดก็ได้ทำการรวบรวมคำตอบและข้อมูลจากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ด้วย โดยประเทศเหล่านี้มีกระบวนการด้านงบประมาณที่เป็นรูปแบบทั่ว ๆ ไป คือกระทรวงการคลังเป็นผู้วางแผนทางเพื่อจัดเตรียมงบประมาณ จากนั้นจึงจัดทำร่างข้อเสนองบประมาณสำหรับปีถัดไป ในขั้นนี้ กระทรวงอาจทำการปรึกษากับคณะกรรมการธิการของรัฐสภา จากนั้นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะได้เตรียมและนำงบประมาณของประเทศเข้าสู่การพิจารณาของสภาตามกำหนดกรอบเวลาที่ระบุไว้ตามรัฐธรรมนูญ รัฐสภาและคณะกรรมการในแต่ละประเทศของ SADC ต่างมีส่วนร่วมในกระบวนการด้านงบประมาณต่างกันไป รัฐสภาแองโกลา แทนซาเนีย แซมเบีย และซิมบับเวมีคณะกรรมการเงาเพื่อติดตามการทำงานของกระทรวงต่าง ๆ ในซิมบับเว ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการแต่ละคณะจะระบุอยู่ในรายงานของคณะกรรมการงบประมาณ การคลัง และการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยรายงานเป็นการอธิบายกว้าง ๆ ถึงงบประมาณของประเทศ ขณะที่คณะกรรมการด้านการจัดทำเอกสารจะดูในเรื่องการเน้นการจัดสรรแบ่งการลงคะแนนของกระทรวงต่าง ๆ แต่ละกระทรวง นอกจากนี้ คณะกรรมการยังทำข้อเสนอแนะถึงรัฐสภาในเรื่องของการกำหนดและการดำเนินการตามงบประมาณในอนาคต สำหรับประเทศนามิเบียนั้น ไม่มีบทบัญญัติสำหรับรัฐสภาในการดำเนินการด้านงบประมาณเหมือนอย่างเช่น แองโกลา แอฟริกาใต้

แทนชาเนีย แซมเบีย และซิมบับเว และคณะกรรมการก็ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการด้านงบประมาณด้วย อย่างไรก็ตาม รัฐสภามีส่วนผลักดันให้มีการปรึกษาหารือก่อนที่จะมีการนำงบประมาณเสนอต่อรัฐสภาโดยการทำประชาพิจารณ์

นอกจากนี้ ในประเทศสมาชิกของ SADC ยังมีคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (PAC) ของสภา ที่มีส่วนสำคัญในกระบวนการงบประมาณ ทำหน้าที่ตรวจสอบบัญชีภายหลังการใช้งบประมาณ โดยรับและพิจารณารายงานการเงินของกระทรวง และรายงาน PAC นี้จะได้รับการบรรจุอยู่ในระเบียบวาระการประชุมรัฐสภา ซึ่งทำให้สภามีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบการเงิน

อย่างไรก็ตาม จากคำตอบแบบสอบถามที่ตนได้รับจากรัฐสภาต่าง ๆ ได้ข้อสังเกตว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติที่มีต่อบทบาทของคณะกรรมการในกระบวนการด้านงบประมาณได้ทำให้ฝ่ายบริหารเห็นถึงอำนาจหน้าที่ที่สำคัญของรัฐสภา เช่น จากกรณีของรัฐสภาแซมเบียและซิมบับเวที่รัฐสภามีอิทธิพลต่อกระบวนการด้านงบประมาณโดยฝ่ายคณะกรรมการ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ทำลายที่สำคัญต่อความมีประสิทธิภาพของบทบาทของคณะกรรมการในกระบวนการด้านงบประมาณก็คือระบบของคณะกรรมการประสานงานของสภาและระบบของเวสต์มินสเตอร์ที่สมาชิกฝ่ายบริหารได้รับการแต่งตั้งจากรัฐสภา ซึ่งทำให้สมาชิกของพรรคการเมืองมีความยากลำบากในการวิเคราะห์งบประมาณให้เกิดประสิทธิผล ดังนั้นบทบาทในส่วนนี้ จึงอาจตกหนักไปที่ฝ่ายค้านที่อาจอยู่ในฐานะที่แสดงความคิดเห็นได้เกิดประสิทธิผลกว่า

๖) “เครือข่ายเจ้าหน้าที่รัฐสภาในภูมิภาคแอฟริกา” (The African Network of Parliamentary Staff) โดย นาย Brissi Lucas Guehi เลขาธิการรัฐสภาโกตดิวัวร์

แนวคิดในการก่อตั้งสมาคมของเจ้าหน้าที่รัฐสภาภูมิภาคแอฟริกาเกิดขึ้นในเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๘ จนเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ จึงได้เกิดเครือข่ายเจ้าหน้าที่รัฐสภาในภูมิภาคแอฟริกาขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ของสภา พัฒนาทักษะในอาชีพอย่างต่อเนื่อง และสร้างความร่วมมือด้านรัฐสภาระหว่างกัน กิจกรรมของเครือข่ายที่ทำขึ้นครั้งแรกคือการประชุมที่สาธารณรัฐชาด มีตัวแทนจากรัฐสภาเข้าร่วมประชุม ๖๐ คนจากรัฐสภาภูมิภาคแอฟริกา ๑๕ ประเทศ

เครือข่ายเจ้าหน้าที่รัฐสภาในภูมิภาคแอฟริกา ประกอบด้วยสมาชิก ๒๔ จาก ๑๗ ประเทศ มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่โกตดิวัวร์ โครงสร้างของเครือข่ายฯ ประกอบด้วย ที่ประชุมใหญ่ จัดขึ้นปีละ ๑ ครั้ง ในช่วงเดือนกรกฎาคม – สิงหาคม คณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วย เลขาธิการรัฐสภาจากรัฐสภาต่าง ๆ ในภูมิภาค มีหน้าที่จัดทำกรประเมินกิจกรรมประจำปีและกำหนดหัวข้อของประเด็นต่าง ๆ ที่จะนำเสนอในการประชุมครั้งต่อไป สำนักงาน (Bureau) จำนวน ๘ คน โดยเลือกจากคณะกรรมการบริหาร มีวาระ ๒ ปี ได้แก่ตำแหน่ง ประธาน ๑ คน รองประธาน ๔ คน

เลขานุการ ๒ คน และเหรียญก ๑ คน พร้อมผู้ช่วยเหรียญก คณะทำงาน จำนวน ๕ คณะ ได้แก่ คณะกรรมการการคลังและงบประมาณ คณะกรรมการด้านกฎหมาย คณะกรรมการการสื่อสารและการโฆษณา คณะกรรมการการศึกษาและอบรม และคณะกรรมการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

๓) “การขับออกจากตำแหน่ง : ยังคงเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้อง ? - การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ในนอร์เวย์” (Impeachment : Still a relevant institution ? – Recent change in Norway) โดย นาย Hans Brattestå เลขาธิการรัฐสภานอร์เวย์

นาย Brattestå ได้กล่าวในเรื่องของการแก้ไขกระบวนการในการถอดถอนโดยกล่าวถึงศาลถอดถอนในนอร์เวย์ว่าไม่มีการทำหน้าที่นั้นมาตั้งแต่ปี ๒๕๗๑ และเพิ่งจะได้มีการอภิปรายในเรื่องนี้ขึ้นใหม่เมื่อเร็ว ๆ นี้เอง โดยระบบการถอดถอนใหม่นี้ได้มีการนำมาใช้เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ในช่วงก่อนการแก้ไขนั้น เฉพาะรัฐมนตรี สมาชิกรัฐสภา หรือผู้พิพากษาศาลฎีกา ที่กระทำความผิดอาญาจะต้องขึ้นศาลถอดถอน แต่ปัจจุบันคณะรัฐมนตรีอาจเสี่ยงที่จะถูกดำเนินคดีและถูกตัดสินว่ามีความผิดโดยการลงคะแนนเสียงของรัฐสภา

รัฐสภาได้นำระบบการถอดถอนมาใช้เมื่อปีที่แล้วนี้ก็เพื่อรักษาสถาบันที่มีหน้าที่ทำการถอดถอนในขณะเดียวกันก็ได้เพิ่มลักษณะพิเศษใหม่มาใช้เพื่อให้ระบบมีประสิทธิภาพและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายมากขึ้น ที่ประชุมใหญ่ของรัฐสภาทำหน้าที่ดำเนินการฟ้องร้องขณะที่คณะกรรมการสามัญด้านการตรวจสอบและกิจการตามรัฐธรรมนูญจะทำหน้าที่จัดเตรียมเรื่องต่าง ๆ ในกรณีที่เกี่ยวข้องของรัฐสภาจำนวน ๑ ใน ๓ มีคำตัดสินอย่างไร ก็อาจขอให้หน่วยงานสืบสวนสอบสวนภายนอกทำหน้าที่สอบสวนเรื่องราวและให้ความเห็นได้ โดยหน่วยงานนี้ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญภายนอก ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในกฎหมายอาญา วิธีปฏิบัติทางรัฐสภา และการสอบสวนคดีอาชญากรรม การแก้ไขระบบนี้คือแก้ไของค์ประกอบของศาลถอดถอนเสียใหม่แต่ยังคงส่วนประกอบสำคัญคือบุคคลที่มาจากศาลและบุคคลที่มาจากสายการเมือง องค์ประกอบจากฝ่ายศาลนั้นเป็นผู้พิพากษาศาลสูงสุดจำนวน ๕ คน ขณะที่ฝ่ายการเมืองก็จะเป็นกลุ่มผู้พิพากษาสมทบจำนวน ๖ คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอดีตรัฐมนตรี มีความเชี่ยวชาญทางการเมืองโดยรัฐสภานอร์เวย์เป็นผู้เลือก มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๖ ปี

กระบวนการถอดถอนเป็นกระบวนการทางอาญาที่รัฐมนตรี สมาชิกรัฐสภา หรือผู้พิพากษาศาลสูงสุดเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในอำนาจหน้าที่ของตน แต่ในขั้นแรกเห็นว่าเป็นความเป็นไปได้ที่จะมีการลงคะแนนไม่ไว้วางใจก่อน อาจกล่าวได้ว่าศาลถอดถอนนี้เป็นศาลอาญามิใช่ศาลรัฐธรรมนูญที่จะทำหน้าที่ระงับข้อพิพาทในข้อกฎหมายระหว่างสามอำนาจอธิปไตย ดังนั้น ระบบของการถอดถอนจึงต้องคำนึงถึงหลักนิติธรรมและดำเนินการให้สอดคล้องถึงหลักการสิทธิมนุษยชนเช่นเดียวกับคดีอาญาอื่น ๆ

๘) “การส่งเสริมการแลกเปลี่ยนระหว่างสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาในยุคโลกาภิวัตน์” (Promotion of exchanges between parliamentary secretariats in the global era) โดย นาย Tae – Rang Kim เลขาธิการรัฐสภาเกาหลี

นาย Kim ได้จำแนกการแลกเปลี่ยนระหว่างสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ซึ่งสามารถสร้างความร่วมมือผ่านช่องทางต่าง ๆ ดังนี้

- สมาคมเลขาธิการรัฐสภา (ASGP) – นาย Kim เชื่อว่า เวที ASGP เป็นโอกาสที่ดีที่สุดสำหรับสมาชิกของสมาคมฯ ในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ด้านรัฐสภา รวมทั้งการทำงานของสมาชิก ASGP ทั้งยังช่วยเสริมสร้างสัมพันธภาพระหว่างสมาชิก ASGP ด้วย โอกาสที่ตนได้จากเวทีนี้คือความร่วมมือในระดับทวิภาคีระหว่างสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาสองประเทศที่ตนได้ดำเนินการแล้วเช่น โปรตุเกส จอร์เจีย เป็นต้น

- พิธีสารความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนระหว่างกันกับสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาต่างประเทศ โดยตนได้เดินทางเยือนประเทศโปแลนด์ เม็กซิโก เคนยา ซิติ เพื่อลงนามในพิธีสารความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูล โดยพิธีสารดังกล่าวกำหนดกรอบการแลกเปลี่ยนบุคลากร ความรู้ความชำนาญด้านการบัญญัติกฎหมาย และความร่วมมือในองค์กรระหว่างประเทศ เช่น IPU และ ASGP สำหรับพิธีสารความร่วมมือนั้น ตนได้เชิญเลขาธิการรัฐสภาที่ได้ลงนามร่วมกับสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาเกาหลีเพื่อยกระดับความสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้นขึ้น ขณะนี้ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาเกาหลีได้ลงนามในพิธีสารความร่วมมือกับสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาต่าง ๆ แล้วจำนวน ๑ ประเทศ ได้แก่ โปแลนด์ เม็กซิโก เคนยา โปรตุเกส จอร์เจีย ซิติ และกัมพูชา และมีแผนจะเดินทางไปยังเปรู เวเนซุเอลา และโคลัมเบีย เพื่อหาความร่วมมือในอนาคตต่อไป นอกจากนี้ นาย Kim ยังได้เชิญเชิญประเทศสมาชิก ASGP อื่นที่สนใจจะสร้างความร่วมมือกับสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาเกาหลี ซึ่งตนยินดีจะได้พูดคุยและหารือด้วย

- การแลกเปลี่ยนระหว่างสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาในฐานะเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกในการทูตเชิงรัฐสภาระหว่างประเทศ โดย นาย Kim ได้ยกตัวอย่างความร่วมมือกับโปแลนด์ โดยทั้งสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาของเกาหลีและสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรของโปแลนด์ได้ทำงานร่วมกันในการจัดการเรื่องการเดินทางเยือนเกาหลีของประธานสภาผู้แทนราษฎรโปแลนด์ ซึ่งทำให้เกิดการเสริมสร้างพื้นฐานความร่วมมือในระดับประเทศ นอกจากนี้ ภายหลังจากที่ตนได้ลงนามในพิธีสารความร่วมมือกับโปรตุเกสตนได้เยือนโปรตุเกสและได้พบกับประธานกลุ่มมิตรภาพรัฐสภาโปรตุเกส-เกาหลีและประธานกลุ่มรัฐสภาประเทศ NATO ซึ่งได้เสนอแนะให้รัฐสภาเกาหลีเข้าร่วมในการประชุมของรัฐสภากลุ่มประเทศ NATO ในฐานะผู้สังเกตการณ์ด้วย

- การสร้างเครือข่ายส่วนบุคคลกับช่องทางทางการทูตต่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาเกาหลียังได้เสริมสร้างความสัมพันธ์กับทูตต่างประเทศประจำสาธารณรัฐเกาหลีและขยาย

เครือข่ายส่วนบุคคลในสถานทูตต่างๆ ในการนี้ ตนยังได้เสนอให้ทูตเกาหลีประจำสหรัฐอเมริกา เชิญสำนักงานสภาองเกรสมาเยือนเกาหลีด้วย

- การแลกเปลี่ยนระหว่างสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศต่าง ๆ การใช้เครือข่ายส่วนบุคคลที่ดีที่สุดโดยสร้างผ่านความร่วมมือระหว่างสำนักงานเลขาธิการรัฐสภานั้น มีส่วนทำให้เกาหลีชนะในการสมัครเป็นเจ้าภาพจัดกิจกรรมระดับภูมิภาคและระดับโลกหลายกิจกรรม เช่น กีฬาเอเชียนเกมส์ กรีฑาชิงแชมป์โลก และการเลือกให้นาย Ban Ki Moon เป็นเลขาธิการสหประชาชาติ

อย่างไรก็ตาม นาย Kim ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ASGP ในฐานะเป็นเวทีสำคัญที่มีบทบาทในการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาประเทศต่าง ๆ ไว้ ๒ ประการ คือ ประการแรก ควรให้มีการพูดคุยในประเด็นเฉพาะโดยการจัดตั้งกลุ่มภูมิภาคเพื่อพูดคุยกันในประเด็นของภูมิภาคหรือในประเด็นสำคัญอื่นๆ และอีกประการคือ ควรจัดให้มีการประชุมเลขาธิการรัฐสภาของโลก ซึ่งจะช่วยให้มีการพูดคุยในประเด็นระดับประเทศและระดับภูมิภาคที่เป็นรายละเอียดมากขึ้นอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนในอนาคต ซึ่งหากมีสมาชิกประเทศต่าง ๆ สนับสนุนแนวคิดดังกล่าว ทางเกาหลีก็มีความยินดีที่จะจัดให้มีการประชุมปฐมฤกษ์ ณ กรุงโซล

๕) **“รัฐสภากับกฎหมายคุ้มครองการรักษาความลับ” (Parliaments and privacy legislation)** โดย นาง Jacqueline Biesheuvel-Vermeijden เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เนเธอร์แลนด์

ผู้อภิปรายได้แสดงจุดสำคัญให้เห็นระหว่างความโปร่งใสให้ตรวจสอบได้ด้านหนึ่งกับการคุ้มครองความลับส่วนบุคคลอีกด้านหนึ่ง ซึ่งในระยะหลังมานี้การคุ้มครองสิทธิของพลเมืองตามกฎหมายก็มีสนธิสัญญา ได้แก่ อนุสัญญาคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานและข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิของพลเมืองและสิทธิทางการเมืองแต่ในขณะเดียวกัน การก่ออาชญากรรมข้ามประเทศและการก่อการร้ายก็ทำให้เกิดข้อจำกัดขึ้นมากมายในเรื่องของการรักษาความลับส่วนบุคคล ในเนเธอร์แลนด์มีกฎหมายเกี่ยวกับความลับของชาติซึ่งควบคุมการเผยแพร่ข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล แต่หากเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับรัฐสภาหรือที่รัฐสภาเข้ามาเกี่ยวข้องก็จะมีพิเศษขึ้นในกรณีที่เป็นจดหมายจากประชาชนส่งถึงประธานสภา คณะกรรมาธิการ และสมาชิกรัฐสภาในเรื่องต่าง ๆ หรือเป็นข้อมูลที่สมาชิกรัฐสภาหรือเจ้าหน้าที่สภาได้รับในเรื่องเฉพาะ หรือเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยด้านรัฐสภา เช่น การสอบสวนของรัฐสภาที่ถูกกระบอบอยู่ในสถานการณ์ข้อเท็จจริงที่มีความซับซ้อนมากซึ่งกำลังอยู่ภายใต้การตรวจสอบ เป็นต้น ทั้งนี้ ได้ยกให้เห็นตัวอย่างที่เกิดขึ้นในสภาผู้แทนราษฎรของเนเธอร์แลนด์ เช่น เหตุการณ์ไฟไหม้สนามบินเมื่อปี ๒๕๔๘ ทำให้มีผู้ถูกกักกันเสียชีวิตไป ๑๑ คน ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นผู้ที่กำลังหาที่พักพิงที่ผิดกฎหมาย และสมาชิกรัฐสภาท่านหนึ่งได้เอ่ยชื่อของผู้ถูกกักกันและข้อมูลอื่น ๆ ใน

สภา ซึ่งสมาชิกสภาไม่ควรใช้ข้อมูลของบุคคลไม่ว่าในทางใดทั้งนี้เพื่อปกป้องคุ้มครองบุคคลเหล่านั้น โดยตัวอย่างที่ยกมานี้ต้องการให้เห็นถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในกระบวนการและการอภิปรายในสภา อันที่จริงแล้วมีอยู่ ๕ คดีที่สิทธิมนุษยชนแห่งยุโรปตัดสินว่าสมาชิกรัฐสภาหรือรัฐสภาในฐานะสถาบันละเมิดความลับส่วนบุคคล ความคุ้มกันทางรัฐสภาและความโปร่งใสในกรณีนี้เป็นความสำคัญลำดับรองต่อสิทธิในการคุ้มครองความลับของบุคคล

๑๐) “การปรับปรุงสถาบันต่างๆ ของสาธารณรัฐที่ห้า” (The revision of the institutions of the Fifth Republic) โดย นาย Xavier Roques เลขาธิการฝ่ายบริหารสภาผู้แทนราษฎรฝรั่งเศส

รัฐบาลฝรั่งเศสได้จัดทำร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งถือเป็นการนำความทันสมัยมาสู่สถาบันต่างๆ ในสาธารณรัฐที่ ๕ โดยเป็นการแก้ไขปรับปรุงหนึ่งในสามของมาตราต่างๆ ของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๐๑ โดยร่างดังกล่าวอยู่ภายใต้การพิจารณาดำเนินการของคณะกรรมการซึ่งมีอดีตนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่ประธาน และยังประกอบด้วยคณะลูกขุนที่มีชื่อเสียง รวมทั้งนักการเมืองฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน โดยร่างดังกล่าวถูกส่งจากรัฐบาลไปยังสภาที่ปรึกษาแห่งรัฐหรือ Conseil d’Etat ซึ่งจะให้ความเห็นข้อเสนอแนะ จากนั้นรัฐบาลพิจารณาความเห็นของสภาที่ปรึกษาแห่งรัฐ ซึ่งจะถูกส่งไปให้รัฐสภาพิจารณา หากรัฐบาลไม่ได้รับเสียงสนับสนุนเพียงพอที่จะได้รับเสียงส่วนใหญ่ให้มีการแก้ไข ก็จำเป็นต้องโน้มน้าวฝ่ายค้านเพื่อขอเสียงสนับสนุนตามที่ต้องการ

บทบัญญัติที่ได้มีการเสนอแบ่งออกเป็น ๒ หมวด ได้แก่ หมวดอำนาจประธานาธิบดี และหมวดกระบวนการนิติบัญญัติ

ในหมวดอำนาจประธานาธิบดีนั้นมาตราที่มีผลกระทบต่ออำนาจ/สถานภาพของประธานาธิบดีเกี่ยวข้องกับการห้ามยกเลิกการดำรงตำแหน่งสองตำแหน่งในคราวเดียวกัน ตั้งแต่ปี ๒๕๒๔ ประธานาธิบดีสามารถดำรงตำแหน่งสองตำแหน่งได้ในคราวเดียวกันถึง ๗ ปี อาทิ นาย François Mitterrande หรือประธานาธิบดี Chirac แต่การแก้ไขรัฐธรรมนูญใหม่นี้จะหลีกเลี่ยงไม่ให้มีการดำรงตำแหน่งที่ ๓ หรือ ๔ ได้ นอกจากนี้ ยังมีบทมาตราที่อนุญาตให้ประธานาธิบดีมีอำนาจเบ็ดเสร็จในภาวะไม่ปกติ ซึ่งมาตรานี้ เคยนำมาใช้เพียงครั้งเดียวคือเมื่อเกิดการปฏิวัติรัฐประหารโดยทหารเพื่อล้มล้างรัฐบาล สำหรับการจำกัดอำนาจของฝ่ายบริหาร ร่างแก้ไขกฎหมายกำหนดไว้ว่าการเข้าแทรกแซงของกองกำลังนอกอาณาเขตของสาธารณรัฐจะต้องแจ้งต่อรัฐสภาภายในระยะเวลาอันสั้นที่สุด และในกรณีที่กินระยะเวลาเกิน ๖ เดือน การขยายเวลาจะต้องได้รับการอนุมัติจากทั้งสองสภา หรือหากมีความขัดแย้งเกิดขึ้นระหว่างสองสภา ต้องได้รับการอนุมัติจากรัฐสภา

ในหมวดกระบวนการตรากฎหมาย โดยเฉพาะการปฏิบัติของรัฐสภามีนวัตกรรมใหม่ๆ เกิดขึ้น ประการแรก คือการกำหนดระยะเวลา ๑ เดือนสำหรับการบรรจุระเบียบวาระของการพิจารณาร่างกฎหมาย และระยะเวลา ๑๕ วัน จากการส่งมอบให้กับสภาฯ ก่อนการส่งให้พิจารณา

ครั้งที่สอง แต่ระยะเวลาดังกล่าวมิได้ครอบคลุมกฎหมายการเงิน กฎหมายความมั่นคงด้านการเงิน ของสังคม หรือหากมีการประกาศเรื่องฉุกเฉิน การให้มีระยะเวลาดังกล่าวจะนำมาซึ่งการวางแผนการดำเนินการของรัฐสภาให้ดีขึ้น และมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สมาชิกรัฐสภามีระยะเวลาอย่างน้อยที่สุดในการพิจารณา ส่วนการประกาศเรื่องฉุกเฉินได้รับการกำหนดในการประชุมของประธานาธิบดีว่าการประชุมสภาฯ ในแต่ละครั้งสามารถโต้แย้งการประกาศดังกล่าวได้ในขณะที่เมื่อก่อนนี้จะต้องเป็นอำนาจของรัฐบาล ระบบกฎหมายรัฐสภาฝรั่งเศสมีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดระหว่างเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวบทบัญญัติ และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนด แต่เมื่อก่อนนี้มีเพียงรัฐบาลเท่านั้นที่สามารถโต้แย้งการแก้ไขของรัฐสภาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดต่างๆ ดังนั้น ประธานสภาสามารถยับยั้งโต้แย้งการแก้ไขใดๆ และการแก้ไขจากรัฐบาล และในทุกกรณีสภารัฐธรรมนูญจะทำหน้าที่จัดการเรื่องที่เกิดขึ้น

ง) การนำเสนอคำตอบของแบบสอบถาม

๑. “อำนาจอิสระของรัฐสภา” (Presentation of the responses to a questionnaire about autonomy of Parliaments) โดย นาย Alain Delcamp เลขาธิการวุฒิสภาฝรั่งเศส

นาย Delcamp ได้ส่งแบบสอบถามเรื่องอำนาจอิสระของรัฐสภาให้กับประเทศสมาชิก โดยมีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๓๕ ประเทศจากยุโรป ตะวันออกกลาง แอฟริกา อเมริกาเหนือ เอเชีย และ โอเชียเนีย โดยประเทศในภูมิภาคเอเชียที่ส่งแบบสอบถามคืนมานี้มีเพียง ๒ ประเทศ คือ ญี่ปุ่นและไทย คำถามแบ่งออกเป็น ๓ หัวข้อ โดยมีรายละเอียดของคำตอบจากประเทศต่าง ๆ ดังนี้

๑. รากฐานและที่มาของอำนาจอิสระทางรัฐสภา

๑.๑ คำนิยามร่วม - ผู้ตอบแบบสอบถามทุกประเทศมีนิยามเกี่ยวกับอำนาจอิสระทางรัฐสภาร่วมกันว่า หมายถึง ความสามารถของรัฐสภาในการดำเนินการให้เป็นมาตรฐานและใช้วิธีการที่จำเป็นเพื่อให้พันธกิจสำเร็จลุล่วง อย่างไรก็ตาม “อำนาจอิสระนี้มีได้หมายความถึงการแบ่งแยกอำนาจ” ซึ่งในบางประเทศ เช่น ออสเตรเลีย แคนาดา เยอรมนี ไทย และญี่ปุ่น นั้นเน้นความสำคัญของรัฐสภาในการที่จะสามารถร่างข้อบังคับการประชุมของสภา และกระบวนการดำเนินงานภายในขึ้นเอง ในขณะที่บางประเทศ เช่น ออสเตรเลีย เบลเยียม ฟินแลนด์ สวิตเซอร์แลนด์ เน้นความสำคัญของปัจจัยที่สามารถปฏิบัติได้เพื่อที่จะบรรลุถึงระดับของความ เป็นอิสระที่แท้จริง เช่น ควรมีอิสระในการตัดสินใจในเรื่องงบประมาณของตนเองและ ความสามารถที่จะกำหนดระดับของทรัพยากรที่เหมาะสม

๑.๒ การแบ่งแยกอำนาจและอำนาจริบไต่โดยทางรัฐสภา - ในประเทศของผู้ตอบ คำถามเห็นตรงกันว่า การแบ่งแยกอำนาจนี้มีได้แบ่งแยกโดยเด็ดขาด เช่นที่ โรมานีเยเชื่อมโยงไปสู่แนวคิดของ “ความสมดุลของอำนาจ” หรือการคานอำนาจในความหมายของบางประเทศ อำนาจ

อิสระของรัฐสภายังขึ้นอยู่กับหลักการอำนาจอธิปไตยของประชาชน นั่นคือสมาชิกรัฐสภาเป็นตัวแทนของประชาชน (เช่น ในเยอรมนี อิตาลี ฟินแลนด์ ญี่ปุ่น และสโลวีเนีย) ขณะเดียวกันบางประเทศก็อ้างว่าหน้าที่ของการเป็นตัวแทนเป็นเสมือนรากฐานของอำนาจอิสระ (เช่น ในแคนาดา เลบานอน โรมาเนีย และสวีเดน) และโดยการเป็นสถาบันของตัวแทนสูงสุดของประเทศก็เพียงพอแล้วที่จะทำให้เห็นว่ามีอำนาจอิสระ

๑.๓ ความเป็นจริงของระดับทางรัฐธรรมนูญ - ทุกประเทศอ้างถึงรัฐธรรมนูญว่าเป็นรากฐานในหลักการของอำนาจอิสระของรัฐสภาทั้งเป็นบทบัญญัติชัดเจนในตัวบทรัฐธรรมนูญเอง และเป็นส่วนประกอบสำคัญของอำนาจอิสระที่รัฐธรรมนูญรับรอง โดยประเทศที่ตอบคำถามส่วนใหญ่เห็นว่า หลักการพื้นฐานของอำนาจอิสระของรัฐสภา เช่น การแบ่งแยกอำนาจ อำนาจอธิปไตยของประชาชน อำนาจอธิปไตยของรัฐสภา ได้กล่าวถึงในบทกฎหมายแล้ว (โดยกล่าวถึงในรัฐธรรมนูญ เช่น เยอรมนี บาห์เรน เบลเยียม แคนาดา ชิลี เอสโตเนีย ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส กรีซ ไอซ์แลนด์ อิสราเอล อิตาลี ญี่ปุ่น เลบานอน โมร็อกโก โมนาโก โปแลนด์ โรมาเนีย เซอร์เบีย สโลวีเนีย สเปน และไทย)

๑.๔ มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับประวัติศาสตร์ของแต่ละประเทศ - หลักการที่เป็นรากฐานของอำนาจอิสระของรัฐสภาและของอำนาจอธิปไตยทางรัฐสภาโดยทั่วไป อยู่ในช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่สำคัญ เช่น ได้รับการปลดปล่อยอิสรภาพ หรือในกรณีของวุฒิสภาของเนเธอร์แลนด์ในปี ๒๐๕๑ ได้นำแนวคิดของการแบ่งแยกอำนาจในองค์กรของรัฐไปปฏิบัติให้เกิดผลและจึงได้จัดทำหลักการความรับผิดชอบของรัฐบาลที่มีต่อรัฐสภาในเวลาต่อมาในบางประเทศ กฎหมายในคดีทางรัฐธรรมนูญมีบทบาทสำคัญในเรื่องของความหมายของเนื้อหาและระดับของอำนาจอิสระของรัฐสภา (เช่น ในนอร์เวย์นับตั้งแต่ปี ๒๔๒๗ อิตาลีในปี ๒๕๐๒ และในสโลวาเกียปี ๒๕๓๘)

๑.๕ ในบริบททางสถาบันที่ซับซ้อน - มีจำนวนหลายประเทศที่กล่าวว่ารัฐสภามีอำนาจอิสระเด็ดขาด (เช่น บาห์เรน ฟินแลนด์ กรีซ ไอซ์แลนด์ เลบานอน เนเธอร์แลนด์ สภาสามัญของโรมาเนีย สหราชอาณาจักร และไทย) ในขณะที่บางประเทศชี้ให้เห็นว่า การปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญที่รัฐสภามีอำนาจอิสระเด็ดขาด โดยเฉพาะในการกำหนดกระบวนการและกฎเกณฑ์ภายในได้เอง (เช่น เบลเยียม สวีเดน) ส่วนสโลวาเกียนั้นสรุปว่า อำนาจอิสระของรัฐสภาเกือบจะมีความเด็ดขาดหากเพียงการจำกัดเป็นหน้าที่ที่จะปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ

๒. อำนาจอิสระและการจัดการของรัฐสภา

๒.๑ อำนาจอิสระที่อยู่ในรูปของบทบัญญัติ - ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ มีหลายประเทศที่สาระสำคัญของอำนาจอิสระของรัฐสภาได้รับการอ้างอยู่ในรัฐธรรมนูญ นั่นคืออำนาจอิสระที่เป็นบทบัญญัติและความคุ้นกันทางรัฐสภา โดยอำนาจอิสระที่เป็นบทบัญญัติคือความสามารถในการบัญญัติกฎเกณฑ์ด้วยตนเอง เช่น การตราข้อบังคับการประชุมสภา

ซึ่งทุกประเทศรวมทั้งไทยก็เห็นตรงกันว่า ฝ่ายบริหารไม่มีอำนาจในการแทรกแซงในนิยามความหมายของกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานการประชุมสภาซึ่งเป็นกิจกรรมภายใน

๒.๒ ความคุ้มกันทางรัฐสภา - ในหลายประเทศความคุ้มกันทางรัฐสภาและเสรีภาพต่าง ๆ ได้ให้ไว้แก่สมาชิกรัฐสภาเพื่อเป็นหลักประกันความเป็นอิสระจากอำนาจบริหารและอำนาจตุลาการอันเป็นส่วนเสริมแก่อำนาจอิสระทางสถาบัน ในด้านหนึ่ง เป็นความจำเป็นสำหรับผู้พิพากษาที่จะมีอำนาจของสภาในกรณีที่มีคดีความฟ้องร้องสมาชิกสภา และอีกด้านหนึ่ง สมาชิกรัฐสภามีเสรีภาพในการกล่าวถ้อยคำ และเสรีภาพในการออกเสียงลงคะแนน

๒.๓ อำนาจด้านนิติบัญญัติและอำนาจด้านงบประมาณ - ในเนเธอร์แลนด์และไอซ์แลนด์นั้น อำนาจด้านนิติบัญญัติถูกแบ่งให้ทั้งรัฐสภาและรัฐบาลหรืออย่างในโมนาโก การแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการงานของสภาจะได้รับความเห็นชอบจากมกุฎราชกุมารก่อน ในขณะที่บางประเทศ เช่น ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น และสโลวาเกีย ขอบเขตของกิจกรรมต่าง ๆ ด้านรัฐสภาที่มีกฎหมายควบคุม รัฐบาลก็จะไม่มีอำนาจคัดค้านการประกาศใช้พระราชบัญญัตินั้น ส่วนกรณีที่เกิดในประเทศไอซ์แลนด์นั้นก็น่าสนใจ ประธานาธิบดีสามารถคัดค้านการประกาศใช้พระราชบัญญัติได้ และถ้าประธานาธิบดีคัดค้านก็ต้องจัดให้มีการลงประชามติในร่าง พ.ร.บ. นั้นทันที สำหรับอำนาจด้านงบประมาณนั้น ในแคนาดา เฉพาะรัฐสภาเท่านั้นที่สามารถลงคะแนนในงบประมาณตามหลักการ “การให้ความยินยอมต่อการจัดเก็บภาษี” อย่างไรก็ตาม ในหลายกรณีรัฐสภาเท่านั้นที่ใช้อำนาจในการแก้ไขที่มีอยู่จำกัด เพื่อที่จะจำกัดการใช้จ่ายและจำกัดไม่ให้เกิดการขาดดุล (เช่น เอสโตเนีย โปแลนด์ ญี่ปุ่น สเปน และเลบานอน)

๒.๔ อำนาจในการตรวจสอบ หลายประเทศส่วนใหญ่ระบุว่ารัฐสภามีอำนาจในการตรวจสอบการดำเนินงานของฝ่ายบริหาร ซึ่งอำนาจนี้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ (ได้แก่ สเปน เอสโตเนีย ฟินแลนด์ อิสราเอล ญี่ปุ่น โมร็อกโก สโลวาเกีย เนเธอร์แลนด์ โปแลนด์ โรมานี และสวีเดน) ในขณะที่ ออสเตรเลีย อิสราเอล และไทย ยืนยันว่า ความจำเป็นสำหรับเสียงข้างมากในการสนับสนุนรัฐบาลจะเป็นสิ่งที่ทำให้ประสิทธิภาพของการตรวจสอบทางรัฐสภาสั้นคลอน

๓. อำนาจอิสระและการดำเนินงานของรัฐสภา

๓.๑ อำนาจอิสระในการบริหาร - เกือบทุกประเทศกล่าวถึงอำนาจอิสระด้านการบริหารของรัฐสภาตามที่สภาสามารถจัดการการบริหาร การเงิน และทรัพยากรบุคคลภายในงบประมาณที่ได้รับ

๓.๒ ทรัพยากรด้านการบริหาร - ได้แก่ การจัดการหน่วยงานด้านการบริหารต่าง ๆ โดย (๑) ใช้หลักการเสรีภาพ ซึ่งโดยปกติสภามีอิสระในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการหน่วยงานด้านการบริหาร (๒) โดยการเลือก เนื่องจากการที่รัฐสภาทำการตัดสินใจเลือกในแง่ของการจัดการบริหารนั้น มีความแตกต่างกันมากอันเนื่องมาจากขนาดและประเพณีของแต่ละประเทศ

(๓) ตัวอย่างของความมั่นคงปลอดภัย โดยในหลายประเทศมีกำลังด้านความปลอดภัยของตนเอง มีเจ้าหน้าที่สภาที่ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย (รวมทั้งรัฐสภาไทยด้วย) ในบาห์เรน เบลเยียม สเปน กรีซ อิตาลี ญี่ปุ่น เลบานอน โมนาโก และเนเธอร์แลนด์ ประธานสภาเป็นผู้รับผิดชอบในเขต สถานที่ของสภาในขณะที่ เอสโตเนีย นอร์เวย์ และโปแลนด์ เลขานุการรัฐสภามีหน้าที่รับผิดชอบ อาคารสถานที่ของรัฐสภา นอกจากนี้ ในการรับสมัครงานและการจัดการด้านทรัพยากรบุคคล รัฐสภาส่วนใหญ่มีอิสระในการเปิดรับสมัครบุคลากรตามกระบวนการของตนเอง

๓.๓ ทรัพยากรทางการเงิน - มีหลายประเทศอีกเช่นกันที่ระบุว่า ฝ่ายบริหารไม่สามารถแทรกแซงในเงินที่ได้จัดสรรให้กับรัฐสภา โดยสภามีอำนาจในการเงินดังนี้

(๑) การร่างงบประมาณของรัฐสภา - ในบางประเทศรัฐสภาได้รับเงินทุกปี โดยไม่มีข้อกำหนดเฉพาะว่าจะต้องใช้จ่ายอย่างไร (เช่น เบลเยียม แคนาดา เนเธอร์แลนด์) เงินที่ได้จัดสรรให้กับรัฐสภาโดยปกติแล้วก็จะรวมอยู่ในงบประมาณของประเทศ ในขณะที่หลายประเทศรวมทั้งไทย ระบุว่า ฝ่ายบริหารสามารถแทรกแซงการกำหนดการจัดสรรเงินที่ให้แก่สภาได้ และรัฐบาลอาจไม่สนใจต่อคำร้องขอของรัฐสภา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ทางการเงินของประเทศ

(๒) การจัดการงบประมาณของรัฐสภา - ทุกประเทศระบุว่ารัฐสภามีอิสระในการกำหนดและใช้เงินงบประมาณของตนเอง ยกเว้นประเทศไทยที่จำเป็นต้องได้รับอำนาจก่อนการใช้จ่ายโดยอำนาจด้านการบริหารถูกจำกัด เนื่องจากรัฐมนตรีกระทรวงการคลังจะต้องให้ความเห็นชอบกับการตัดสินใจในทุก ๆ เรื่องก่อน

(๓) การควบคุม การจัดการภายในของรัฐสภา - โดยปกติการควบคุมภายในขึ้นอยู่กับหน่วยงานด้านการบริหาร โดยเฉพาะ ซึ่งมีใช้หน่วยงานการเงินของสภา ในขณะที่บางประเทศ ผู้ที่ทำหน้าที่ควบคุมภายใน คือ คณะกรรมาธิการที่มีสมาชิกรัฐสภาเป็นสมาชิก ส่วนการควบคุมภายนอกนั้นจะเป็นของหน่วยงานอิสระที่ทำหน้าที่ควบคุมบัญชีของรัฐทุกบัญชี และในบางครั้งกระทรวงการคลังก็มีอำนาจในการควบคุมการใช้จ่ายเงินที่สภาได้รับจัดสรรอีกด้วย

๒. “ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภากับสื่อ” (Presentation of the responses to a questionnaire about parliamentary relations with the media) โดย นาย Xavier Roques เลขานุการฝ่ายบริหาร สภาผู้แทนราษฎรฝรั่งเศส

นาย Roques ได้แบ่งการตอบคำถามของแบบสอบถามออกเป็น ๕ ประเด็นสำคัญ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. การที่สื่อมวลชนสามารถเข้าถึงรัฐสภา

๑.๑ ระบบการให้การอนุญาตในทางปฏิบัติรัฐสภาทุกประเทศได้ใช้ระบบการให้การอนุญาต ยกเว้นประเทศกินี ที่นักข่าวจากภายนอกสามารถเข้าไปยังรัฐสภาได้โดยอิสระ และประเทศลักเซมเบิร์กก็เช่นกัน แต่อนุญาตให้นักข่าวเข้าได้ในจำนวนไม่กี่คน สำหรับกระบวนการในการ

อนุญาตนั้น จะต้องส่งใบสมัครให้กับสภาที่ตนต้องการทำข่าว ซึ่งโดยทั่วไปก็ส่งใบสมัครหรือใบขออนุญาตไปยังหน่วยบริการสื่อมวลชนของสภา (จะมีเฉพาะบราซิลกับเกาหลีที่เรียกชื่อหน่วยงานเป็นอย่างอื่น) คือให้ส่งใบสมัครไปยังฝ่ายเลขานุการทั่วไป ส่วนความหมายของคำว่า ‘สื่อมวลชน’ ของรัฐสภาแต่ละประเทศก็แตกต่างกันไป เช่น ในเยอรมนีหมายถึงคนที่มีอาชีพสื่อมวลชน ในเบลเยียมสื่อมวลชนคือผู้ที่เขียนกระบวนการทางรัฐสภาอยู่เป็นประจำ ในขณะที่รัฐสภาประเทศอื่น ๆ จะพิจารณาสื่อมวลชนเฉพาะผู้ที่มีเอกสารอย่างเป็นทางการและต้องมีบัตรประจำตัวของสื่อด้วย ส่วนใหญ่หลายประเทศ ผู้ที่พิจารณาตัดสินในเรื่องดังกล่าวคือ หน่วยงานที่มีอำนาจด้านการบริหาร (เลขาธิการสภา หน่วยงานบริการสื่อ หน่วยงานด้านการรักษาความปลอดภัย) บางประเทศที่ตอบแบบสอบถามยังกล่าวถึง ‘สมาคมผู้สื่อข่าวรัฐสภา’ ซึ่งมีได้ใช้เงินของสภาหรือสภาเป็นผู้บริหารแต่อย่างใด และสมาคมฯ นี้ ก็จะมีส่วนร่วมในกระบวนการการให้อนุญาต

๑.๒ ระยะเวลาของการได้รับอนุญาต : รัฐสภาของประเทศออกใบอนุญาตให้เป็นการถาวร โดยออกให้มีระยะเวลาตามสมัยประชุม (เช่น อินเดีย สหภาพยุโรปตะวันตก (WEU) และสภาผู้แทนราษฎร โรมานี) ให้เป็นปี (เช่น วุฒิสภาเยอรมนี โมร็อกโก โปแลนด์ นอร์เวย์ ฝรั่งเศส โปรตุเกส และแคนาดา) หรือระยะเวลาสองปี (เช่น ไทย บราซิล เกาหลี และสวีเดน) หรือแม้แต่ให้ตามระยะเวลาของรัฐสภานั้น (เช่น เบลเยียม และวุฒิสภาสเปน)

๑.๓ จำนวนของผู้สื่อข่าวที่ได้รับอนุญาต - มีรัฐสภาหลายประเทศที่อนุญาตให้ผู้สื่อข่าวเข้าประจำสภาได้อยู่ที่จำนวน ๓๐๐ คนโดยประมาณ เช่นของสภาสมาญของอังกฤษและสภาผู้แทนราษฎรฝรั่งเศส ส่วนโมร็อกโกอนุญาตผู้สื่อข่าวจำนวน ๒๐๐ คน วุฒิสภาฝรั่งเศสและสภาผู้แทนราษฎรของเบลเยียมเกือบ ๑๐๐ คน ที่มากที่สุดคือรัฐสภาของญี่ปุ่นที่อนุญาตถึง ๑๑,๐๐๐ คน และน้อยที่สุดคือ ชิลี ที่อนุญาตให้แค่ประมาณ ๓๐ คน

อย่างไรก็ดี แม้ว่าผู้สื่อข่าวเหล่านี้จะได้รับอนุญาตให้เข้ายังสถานที่ของรัฐสภาได้ แต่ในบางประเทศก็มีข้อจำกัด รัฐสภาบางประเทศ เช่น กินี ลิทัวเนีย โมร็อกโก โปแลนด์ วุฒิสภาโรมานี องค์กรรัฐสภาของคณะมนตรีแห่งยุโรป (PACE) ญี่ปุ่น และเอสโตเนีย ผู้สื่อข่าวมิได้รับอนุญาตให้เดินไปมาในอาคารรัฐสภาได้อย่างอิสระ ขณะที่ในรัฐสภาเกาหลี ผู้สื่อข่าวสามารถเข้าได้ทุกอาคาร ยกเว้นห้องประชุมของคณะกรรมการที่กำลังมีการพิจารณา

๒. การเข้าฟังการประชุมต่าง ๆ ของสภา

๒.๑ การประชุมสภา - ผู้สื่อข่าวทุกคนสามารถเข้าฟังการประชุมสภาได้หมด แต่ผู้สื่อข่าวจำเป็นต้องไม่เป็นช่างภาพด้วย อย่างไรก็ตามก็ได้มีการแบ่งแยกความแตกต่างระหว่างผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ และช่างภาพด้วย โดยผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์สามารถเข้าฟังการประชุมได้ในที่ที่ได้จัดไว้ให้ ส่วนผู้สื่อข่าวโทรทัศน์นั้น ในบางประเทศจะไม่ได้รับอนุญาตให้ทำการถ่ายทอดการประชุมสภา เนื่องจากสภามีหน่วยงานที่ทำหน้าที่นี้อยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม รัฐสภาส่วนใหญ่ในหลายประเทศก็ได้จัดห้องแถลงข่าวเพื่อให้สื่อมวลชนทำข่าวด้วย และสำหรับช่างภาพ เช่น

ในอินเดีย พวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าฟังการประชุมในสภา ในนอร์เวย์ก็เช่นกัน ช่างภาพจะสามารถถ่ายภาพได้ก่อนการประชุมเท่านั้น

๒.๒ การประชุมคณะกรรมการ - ผู้สื่อข่าวจะได้รับอนุญาตให้เข้าฟังการประชุมของคณะกรรมการได้เมื่อการพิจารณานั้นมิได้เป็นการประชุมลับ (เช่น สหราชอาณาจักร เยอรมนี เบลเยียม บราซิล แคนาดา เกาหลี ลิทัวเนีย โปแลนด์ โรมาเนีย สโลวีเนีย และสภาผู้แทนราษฎรของอิตาลี)

๒.๓ การจัดทำข่าวตามทางเดินหรือในห้องต่าง ๆ ของสภา - ต้องได้รับอนุญาตเป็นการเฉพาะ ซึ่งอาจได้รับอนุญาตจากสำนักประชาสัมพันธ์ (เบลเยียม อิตาลี) หรืออาจต้องได้รับอนุญาตจากเลขาธิการสภา (เช่น สภาผู้แทนราษฎร โรมาเนีย) หรือโดยหน่วยงานทางการเมือง (เบลเยียม แคนาดา ฝรั่งเศส)

๓. สภาพการทำงานของผู้สื่อข่าว

๓.๑ ห้องของผู้สื่อข่าว - รัฐสภาส่วนใหญ่หลายประเทศจัดห้องแกลงข่าวให้กับนักข่าวเป็นการเฉพาะ พร้อมทั้งจัดอุปกรณ์สำหรับการทำงานให้ด้วย เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ โทรสาร อุปกรณ์สำนักงาน อินเทอร์เน็ต และอินเทอร์เน็ตไร้สาย เป็นต้น ในขณะเดียวกัน รัฐสภาบางประเทศก็ได้จัดอุปกรณ์ใด ๆ ไว้ให้เลย (วุฒิสภาเยอรมนี และญี่ปุ่น) และในบางประเทศก็ใช้ห้องของผู้สื่อข่าวจัดพื้นที่เป็นห้องแกลงข่าวด้วย (เช่น ไทย ญี่ปุ่น โปแลนด์ ยูเครน PACE และ สโลวีเนีย)

๓.๒ การให้บริการสื่อและผู้ติดตาม - รัฐสภาทุกประเทศมีหน่วยงานหรือสำนักที่ให้บริการด้านสื่อมวลชน อันเป็นส่วนหนึ่งของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ซึ่งก็มีชื่อต่าง ๆ กันไป โดยหน่วยงานนี้ นอกจากสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสื่อกับรัฐสภาแล้ว ยังเป็นผู้จัดการข้อมูลในเรื่องของกระบวนการนิติบัญญัติให้กับสื่ออีกด้วย ในบางประเทศ เช่น อินเดีย เกาหลี โมร็อกโก โปรตุเกส แคนาดา สเปน วุฒิสภาโรมาเนีย นั้น ประธานสภามีนักข่าวติดตามเป็นของตนเอง ในส่วนของประเทศที่มีโฆษกของรัฐสภาที่จะแบ่งเป็น ๒ ประเภท โฆษกรัฐสภาที่ได้รับแต่งตั้งเป็นทางการ เช่น ไทย ซึ่งประธานสภาเป็นผู้แต่งตั้ง ส่วนประเทศอื่น ๆ โฆษกรัฐสภามาจากสมาชิกสภา และในรัฐสภาหลายประเทศก็เช่นกัน ที่กลุ่มการเมืองต่าง ๆ ก็มีผู้สื่อข่าวของตนเอง

๔. สารบบข้อมูลต่าง ๆ

๔.๑ การบันทึกสารบบข้อมูลสำคัญต่าง ๆ - ผู้ที่มีหน้าที่บันทึกสารบบข้อมูลหรือบันทึกเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ คือหน่วยงานของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา (เช่น วุฒิสภาเยอรมนี ไทย บราซิล วุฒิสภาแคนาดา สภาผู้แทนราษฎรอิตาลี เกาหลี วุฒิสภาสเปน เอสโตเนีย ญี่ปุ่น ลิทัวเนีย กรีซ โรมาเนีย และ PACE) จะมีเพียงรัฐสภาบางประเทศเท่านั้นที่ให้หน่วยงานภายนอกเป็นผู้บันทึก เช่น สหราชอาณาจักร ส่วนวุฒิสภาอิตาลีใช้บริษัทภายนอกเช่นกัน

๔.๒ เนื้อหาของบันทึกเหตุการณ์สำคัญ - จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประชุมสภาที่พิจารณาโดยเปิดเผย บางประเทศขยายให้ครอบคลุมถึงการประชุมของคณะกรรมการหรือเหตุการณ์อื่น ๆ ด้วย

๔.๓ การเผยแพร่ข้อมูลเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ - โดยมากนั้นเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตหรืออาจขอรับได้ที่หน่วยงานที่จัดทำนั่นเอง เช่น ไทย กินี วุฒิสภาแคนาดา เอสโตเนีย ลิทัวเนีย โปรตุเกส สโลวีเนีย และ PACE ส่วนในบราซิล จะจัดให้เฉพาะที่มีหนังสือขอมาท่านั้น โดยต้องนำ CD มาด้วย ในขณะที่รัฐสภาประเทศอื่น ๆ ไม่เผยแพร่ เช่น วุฒิสภาอิตาลี

๕. ช่องโทรทัศน์ของรัฐสภา

มีสภาจำนวน ๒๐ แห่งจาก ๓๒ แห่งระบุว่ามิมีช่องโทรทัศน์ของรัฐสภาเพื่อถ่ายทอดการประชุมสภา โดยในประเทศไทย ลักเซมเบิร์ก และโปรตุเกส นั้น มีบุคลากรหรือมีผู้ทำหน้าที่สื่อเป็นของตนเอง มีอุปกรณ์ในการถ่ายทอด ห้องควบคุม ห้องสตูดิโอเป็นของตัวเอง

จ) การนำเสนอกิจกรรมต่าง ๆ ของสหภาพรัฐสภาในปัจจุบัน โดยนาย Martin Chungong

ในการเสริมสร้างรัฐสภาประเทศต่าง ๆ สหภาพรัฐสภาหรือ IPU ยังคงให้ความสำคัญต่อรัฐสภาต่าง ๆ ภายหลังจากความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในประเทศเหล่านั้นเป็นลำดับต้นๆ ในปี ๒๕๕๐ IPU ได้ทำการประเมินความต้องการของรัฐสภาในสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโกและเซียร์ราลีโอน โดยการประชาสัมพันธ์ ปัจจุบันได้ปรับเปลี่ยนเป็นโครงการความช่วยเหลือในความร่วมมือกับองค์กรสหประชาชาติและรัฐสภาประเทศต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ IPU ยังคงให้การช่วยเหลือรัฐสภาของอัฟกานิสถาน ติมอร์เลสเต บรูไน และอิกเวทอเรียลกินี โดยในประเทศบรูไน IPU ได้เริ่มใช้กลไกที่ดีเพื่อช่วยให้การเจรจาทางการเมืองและการทำหน้าที่ของรัฐสภาให้เป็นไปโดยสะดวกยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม ใดๆก็ดี โครงการเสริมสร้างรัฐสภาของ IPU นี้โดยส่วนมากจะเน้นไปที่การสร้างศักยภาพในขอบเขตที่ระบุเป็นความร่วมมือกับรัฐสภาประเทศต่าง ๆ

ในด้านสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิมนุษยชนของสมาชิกรัฐสภาของ IPU ได้ดำเนินการเพื่อคุ้มครองสมาชิกรัฐสภาที่ถูกคุกคามเพียงเพื่อตนจะใช้สิทธิในการกล่าวถ้อยคำเท่านั้น คณะกรรมการได้ปฏิบัติภารกิจยังประเทศฟิลิปปินส์ และเอกวาดอร์ เพื่อสังเกตการณ์กระบวนการพิจารณาได้ส่วนในคดีความที่เป็นความลับและสังเกตการณ์การพิจารณาคดีที่ขอให้ปล่อยชาวปาเลสไตน์ที่ถูกจำคุกอยู่ในอิสราเอล

นอกจากนี้ IPU ยังช่วยให้ความร่วมมือระหว่างหญิงและชายในทางการเมืองเป็นไปโดยสะดวกขึ้น โดยทำการติดตามและวิเคราะห์วิวัฒนาการของผู้หญิงในรัฐสภาและรัฐบาลในประเทศต่าง ๆ และจัดพิมพ์แผนที่โลกว่าด้วยสตรีในการเมือง ฉบับปี ๒๕๕๑ อันเป็นการสำรวจความเสมอภาคในทางการเมือง ซึ่งได้เผยแพร่แจกจ่ายแล้วในการประชุม IPU ครั้งที่ ๑๑๘

ในตอนท้าย นาย Chungong ได้สรุปว่า IPU กำลังพยายามขยายฐานเงินทุนโดยผ่านการสนับสนุนจากผู้ให้บริการหลายประเทศ ซึ่งจะช่วยให้ IPU สามารถขยายกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมประชาธิปไตยได้อีก เช่น ติดตามการทำงานในรัฐสภาของประเทศต่าง ๆ ภายหลังความขัดแย้งขยายขอบเขตงานของคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิมนุษยชนของสมาชิกรัฐสภาให้กว้างขึ้น ขยายการวิจัยในกระบวนการทางรัฐสภาที่เกี่ยวข้องในเรื่องเพศ เช่น โครงการความช่วยเหลือสำหรับสมาชิกรัฐสภาสตรีในบรูไน และการจัดพิมพ์เครื่องมือที่ช่วยในการประเมินตัวเอง

ฉ) การนำเสนอรายงานรัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์โลก ปี ๒๕๕๑ (The World e-Parliament Report 2008) โดย นาย Gherardo Casini จากศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของรัฐสภาโลก

บทบาทสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ในรัฐสภา – ICT เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้รัฐสภาสามารถดำเนินการด้านนิติบัญญัติ ด้านการตรวจสอบ และความรับผิดชอบต่างๆ ของผู้แทนให้ประสบความสำเร็จ บรรลุเป้าหมายต่าง ๆ ทั้งในเรื่องความโปร่งใส การเข้าถึงความรับผิดชอบ และความมีประสิทธิภาพได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงาน – เพื่อกำหนดเส้นมูลฐานในการใช้ ICT ในรัฐสภา เปิดโอกาสให้รัฐสภาต่าง ๆ ร่วมแบ่งปันบทเรียนและวิธีปฏิบัติที่ดี และให้บริการในฐานะเป็นแหล่งอ้างอิงสำหรับรัฐสภาประเทศต่าง ๆ หน่วยงาน และผู้เชี่ยวชาญสามารถเข้ามามีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือระหว่างรัฐสภา เพื่อช่วยให้ฝ่ายนิติบัญญัติปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญได้สำเร็จลุล่วง

แนวคิดของ e-Parliament - เพื่อให้ฝ่ายนิติบัญญัติมีความโปร่งใส สามารถเข้าถึงได้และมีภาระรับผิดชอบมากขึ้นโดยผ่านวิธีการทาง ICT ให้ประชาชนมีส่วนร่วมโดยการเข้าถึงรัฐสภาได้มากขึ้น มีการเชื่อมโยงผู้มีส่วนสำคัญหรือผู้มีส่วนได้เสียผ่าน ICT เพื่อให้การสนับสนุนการตรากฎหมาย การเป็นตัวแทนและการตรวจสอบได้มีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย

หัวข้อที่ได้กล่าวถึงในรายงาน

- (๑) รัฐสภา ICT และสังคมแห่งข้อมูล
- (๒) วิสัยทัศน์ การปฏิรูป และความเป็นผู้นำ
- (๓) การจัดการ การวางแผน และทรัพยากร
- (๔) สาธารณูปโภคและการบริการ
- (๕) การจัดทำเอกสารเกี่ยวกับกระบวนการด้านนิติบัญญัติ
- (๖) เว็บไซต์รัฐสภา
- (๗) การสร้างฐานความรู้สำหรับรัฐสภา
- (๘) รัฐสภาและประชาชน : เสริมสร้างการเจรจา
- (๙) ความร่วมมือและการประสานงาน

ทั้งนี้ โดยการทำการสำรวจจากสภาทั่วโลกจำนวน ๑๐๕ สภา เป็นผลจากการประชุมรัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์โลกปี ๒๕๕๐ และการประชุมอื่นที่เกี่ยวข้อง มีการเผยแพร่เอกสารและได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ

โดยสรุปแล้วรัฐสภาบางประเทศประสบความสำเร็จในการใช้ ICT เพื่อสนับสนุนและสร้างเสริมกิจกรรมสำคัญ ๆ ของรัฐสภา อย่างไรก็ตามก็ยังมีช่องว่างระหว่างสิ่งที่เป็นไปได้ที่ ICT จะสนับสนุนค่านิยมและเป้าหมายของรัฐสภากับสิ่งซึ่งได้ดำเนินการไปแล้ว ซึ่งช่องว่างนี้เกิดขึ้นกับประเทศที่มีรายได้อยู่ในระดับต่ำ ช่องว่างทางดิจิทัลที่ยังคงมีอยู่ระหว่างประเทศที่มีระดับรายได้สูงและประเทศที่มีระดับรายได้ต่ำยังสะท้อนให้เห็นในรัฐสภา อย่างไรก็ตาม รัฐสภาส่วนใหญ่มีแผนการที่จะปรับปรุงการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนของรัฐสภาให้เป็นไปได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะด้านการจัดการ

- ให้ผู้มีส่วนได้เสียสำคัญทั้งหมด รวมถึงสมาชิกรัฐสภาเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์สำหรับ ICT ในรัฐสภา
- พัฒนากระบวนการวางแผนทางยุทธศาสตร์ที่เป็นการสร้างแผนงาน โครงการ อำนวยการจัดการ และความรับผิดชอบ จัดสรรทรัพยากร กำหนดวันสิ้นสุดการดำเนินงานของแผนการ และทำให้เกิดความมั่นใจว่าจะสามารถดำเนินการสำเร็จลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพ
- ส่งเสริมการจัดการที่เข้มแข็ง โดยเลขาธิการรัฐสภา และเจ้าหน้าที่สภาอาวุโส
- ลงทุนในทรัพยากรบุคคลากร เช่น การจัดอบรมให้กับผู้เชี่ยวชาญด้าน ICT สมาชิกรัฐสภา และเจ้าหน้าที่ผู้ทำการวิจัย
- สนับสนุนความร่วมมือในทุกระดับ
- สร้างฐานข้อมูลร่วมกันระหว่างรัฐสภาประเทศต่าง ๆ เพื่อเชื่อมโยงข้อมูล
- แบ่งปันประสบการณ์ในการพัฒนาระบบนิติบัญญัติที่ใช้กันอย่างกว้างขวางอันอาจเป็นประโยชน์ต่อประเทศที่ขาดแคลนทรัพยากรและผู้เชี่ยวชาญ

ส่วนกิจกรรมของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของรัฐสภาโลกที่จะได้จัดขึ้นแล้ว และกำลังจะมีขึ้น ได้แก่

- การประชุมรัฐสภา เรื่อง “การกำหนดขอบเขตสังคมแห่งข้อมูล : บทบาทของรัฐสภาและผู้มีหน้าที่ตรากฎหมาย” ระหว่างวันที่ ๑๔ – ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ณ องค์การสหประชาชาติ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส
- การประชุมระหว่างประเทศ เรื่อง “เครือข่ายรัฐสภาด้านความรู้แห่งแอฟริกา : การเปิดรัฐสภาและการเรียนรู้ร่วมกันในแอฟริกา” ระหว่างวันที่ ๔ – ๕ มิถุนายน ๒๕๕๑ ณ กรุงโคโรซาสารณรัฐอาหรับอียิปต์

- การประชุมเชิงปฏิบัติการการสร้างความศรัทธาว่าด้วยยุทธศาสตร์รัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์และการดำเนินการให้บรรลุผล ระหว่างกลางเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๑ ณ กรุงทพฯ (อยู่ระหว่างรอข้อมูลเพิ่มเติม)

- การประชุมรัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์โลก ปี ๒๕๕๑ ระหว่างวันที่ ๒๕ – ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ณ กรุงบรัสเซลส์ (อยู่ระหว่างรอข้อมูลเพิ่มเติม)

ผลการเลือกตั้งกรรมการบริหาร (Executive Committee) แทนตำแหน่งที่ว่าง ๓ ตำแหน่ง

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารของสมาคมฯ ครั้งนี้มีผู้ได้รับเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างจำนวน ๓ ตำแหน่งคือ นาง Jacqueline Biesheuvel-Vermeijden เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร เนเธอร์แลนด์ นาง Doris Katai Katebe Mwinga เลขานุการรัฐสภาแซมเบีย และนาง Martine Masika Katsuva เลขานุการวุฒิสภาสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก

ร่างระเบียบวาระการประชุม ASGP ประจำปี ๒๕๕๑ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

สำหรับกำหนดการประชุมสมาคมเลขานุการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๑ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิสนั้น มีร่างระเบียบวาระการประชุม ดังนี้

ก) การอภิปรายทั่วไป (General Debate)

หัวข้อที่อาจมีการอภิปราย

- “การสังเกตการณ์ธรรมเนียมปฏิบัติของรัฐสภาที่สนองต่อความคาดหวังของสมาชิกรัฐสภาและผู้เลือกตั้ง” (Observing parliamentary traditions while meeting expectations of members and electors) โดย นาง Jacqueline Biesheuvel-Vermeijden (เนเธอร์แลนด์) และนาง Claressa Surtees (ออสเตรเลีย)

- “กิจกรรมของเจ้าหน้าที่ในช่วงระหว่างการเลือกตั้งทั่วไป” (Staff activities during general election periods) โดย นาง Claressa Surtees (ออสเตรเลีย)

- “การตั้งกระทู้ถามรัฐบาล” (Question Time) โดย นาง Adelina Sá Carvalho (โปรตุเกส)

- “งานของคณะกรรมการของรัฐสภา” (The work of parliamentary committees) โดย นาย Anders Forsberg (สวีเดน)

ข) การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communications)

- “บทบาทของรัฐสภาในกระบวนการทบทวนรัฐธรรมนูญในแซมเบีย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ จนถึงปัจจุบัน” (The role of Parliament in the process of Constitutional Review in Zambia 2003 – to date) โดย นาง Doris Mwinga (แซมเบีย)

- “การส่งเสริมความโปร่งใสและความรับผิดชอบในรัฐสภา” (Enhancing transparency and accountability in Parliaments) โดย นาย Carlos Hoffmann Contreras (ชิลี)

- “เอกสิทธิ์ของฝ่ายบริหาร – เครื่องมือของการไม่ให้ความร่วมมือของฝ่ายบริหารในการสอบสวนของสภาและการทำหน้าที่ในการตรวจสอบ: ประสบการณ์ของฟิลิปปินส์ในปัจจุบัน” (Executive privilege – A tool of executive non-cooperation in congressional inquiries and exercise of oversight functions: the recent experience of the Philippines)

- “การดำเนินการด้านประชาธิปไตยในรัฐสภาออสเตรีย การมีส่วนร่วม การมีอิทธิพล และการแสดงบทบาท” (The Demokratiewerkstatt in the Austrian Parliament – Take Part, Influence, Play your Part) โดย นาย Georg Posch (ออสเตรีย)

- “ระบบรัฐสภาของรัฐบาลยอมให้มีการควบคุมทางรัฐสภาหรือไม่” (Does the parliamentary system of Government allow parliamentary control?) โดย นาย Xavier Roques (ฝรั่งเศส)

- “โครงการเยาวชน” (Youth programmes) โดย นาย Marc Bosc (แคนาดา)

ค) การประชุมเกี่ยวกับห้องสมุด การให้บริการข้อมูลและการค้นคว้าวิจัยสำหรับรัฐสภา ในวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ ร่วมกับ IPU ASGP และสมาพันธ์แห่งสมาคมและสถาบันห้องสมุดระหว่างประเทศ (IFLA) “การให้ข้อมูลด้านประชาธิปไตย: การสร้างความสามารถให้ตรงความต้องการของสมาชิกรัฐสภาในเรื่องของข้อมูลและความรู้”

ง) การอภิปรายในประเด็นอื่นๆ เพิ่มเติม (คัดเลือกโดยคณะกรรมการบริหารในการประชุม ASGP ประจำปีฤดูใบไม้ร่วง ปี ๒๕๕๑)

จ) ข้อซักถามเกี่ยวกับการบริหารงานและการเงินของสมาคมฯ

ฉ) พิจารณาหัวข้อสำหรับการอภิปรายร่างระเบียบวาระการประชุม ASGP ประจำปีฤดูใบไม้ผลิ ปี ๒๕๕๒

จัดทำโดย

นางสาวนิรนนท์ สังข์โต

เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ๕

กลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ